

לשכת ראש המועצה

16 פברואר 2022

ט"ו אדר א תשפ"ב

פרוטוקול ישיבת מליאה שלא מן המניין מספר 02/2022

מיום יום שני 10 לפברואר תשפ"ב

ט אדר א' תשפ"ב

נוכחים:

מר יגאל להב – ראש המועצה
 עו"ד יצהר הס – מ.מ ראש המועצה
 מר אהרון לאוטמן – סגן ראש המועצה
 גב ענבל אורן ברנד – חברת מליאה
 מר שגיא הדרי – חבר מליאה
 מר ליאור זיו- סגן ראש המועצה
 גב ענבל הלל – חברת מליאה
 מר אבנר לוי- חבר מליאה
 מר יונתן קוזניץ – חבר מליאה

משתתפים:

מר מאיר ארונוביץ – מנכ"ל המועצה
 מר ברוך חייקין- יועמ"ש המועצה – בזום
 גב' הילה כהן – מבקרת המועצה (זום)

שעת התחלה : 20:02

- יגאל: ערב טוב, פותחים ישיבת מליאה שלא המניין, ביקשתם להעלות השעיית התהליך ומניעת יישומו בשנת הלימודים תשע"ג.
- יהונתן: קודם כל אולי נהפוך את הנושאים כדי שזה יהיה יותר רלוונטי.
- יגאל: נתחיל ככה, זה אותו דבר, זה בסדר.
- יהונתן: הבנו גם מברוך חייקין אחרי התייעצות, שזה דבר שהוא לא בסמכות המליאה, נכון?
- יגאל: היית אומר את זה גם לפני זה.
- יהונתן: בסדר, בגדול אנחנו רוצים לדבר קודם כל הנושא ששמתם פה בתור משהו שני, ואחר כך נדבר על הנושא הזה.
- יגאל: לא אנחנו שמנו, אתם שמתם.
- יהונתן: כן, אז שקיפות על כמה מהלכים מקצועיים וחינוכיים שהביאו לבחירת התוכנית הפדגוגית המוצעת לתהליך, באם נבחנו עוד שיטות נוספות, מדוע נבחרה דווקא שיטת חינוך ישראלי על פניהם.

לשכת ראש המועצה

אוהד, אתה יכול לתת הסבר על 3 שנים אחרונות?

יגאל:

כן. קודם כל, אני רק אוציא את המונח שיטת חינוך ישראל. חינוך ישראלי זה ארגון שנותן שירות, זה לא שיטה שלו, השיטה היא תפיסה פדגוגית, שמדוברת כבר מסוף שנות ה-70 והיא מיושמת בחלק גדול ממדינות העולם. היא מתחילה להיות מיושמת בישראל באינטל ואחרים, של עובד עצמאי, של פירוט פני הכיתה והשיעור הפרונטלי, ללמידה יותר עצמאית וחוקרת וכולי. אז זה סתם רק שנדע לגבי המונחים. כך שלא חיפשתי לצורך העניין משהו, לא חיפשתי שיטה מסוימת, השיטה היא יחסית ברורה. שוב, אפשר לקרוא לה בשם כזה או בשם אחר, אבל בגדול התפיסות, העקרונות הפדגוגיים הם די ברורים, השאלה היא איך מיישמים אותם.

אוהד:

רק להבין שהבנתי נכון, אתה אומר לא חיפשת שיטה מסוימת אלא ארגון מסוים.

יהונתן:

לא חיפשתי ארגון מסוים אלא חיפשתי ליווי פדגוגי. אני אומר שוב, העקרונות הפדגוגיים הם עקרונות שמכירים אותם בעולם המחקר החינוכי. אין פה מישהו שייצר משהו מאפס. זה דברים שמוכרים במחקר החינוכי. מי שמכיר את המחקר החינוכי יודע שעל זה מדובר. מדובר בלומד פעיל, זה הנעה פנימית, זה למידת חקר ולא על הוראה ספונטנית. זה מבחינת עקרונות העבודה, לא חיפשתי עקרונות חדשים או מישהו שייטן שיטה, חיפשתי מישהו שיוודע ללוות תהליך כזה וליישם אותו בבתי הספר. זה מבחינת החיפוש, החיפוש שלנו לליווי פדגוגי התחיל בבית ספר רימון, בית ספר רימון ליוו אותנו במשך חמש שנים תוכנית מרום.

אוהד:

אני רק מזכיר. זו אינה החברה היחידה שעבדה ברימון, הייתה חברה חיצונית בשם מצוינות ואחרי זה נכנסת חברת מרום לפני חמש שנים בערך. זה עוד בתקופה של יאיר ושדי.

יגאל:

התוכנית של מרום, ליוותה את בית הספר רימון במשך חמש שנים, זו תפיסה פדגוגית לנסות לשפר בתי ספר שבעיקר היו בתי ספר אדומים מבחינת רמת החינוך, לנסות להעלות אותם. תוכנית מרום עבדה בבית ספר רימון חמש שנים, התוצאות שם היו, הסקרים שלהם היו טובים, אבל בפועל ראינו שהדברים הם לא ככה, והם לא הצליחו להביא לתוצאות. הם ביקשו שנה נוספת לעבוד בבית ספר ואנחנו הבנו גם מלימור המנהלת שבסוף תוכנית מרום היא קצת מסנדלת את בית הספר, היא קצת מורידה אותו. חיפשנו מישהו אחר שיוכל ללוות ועשינו איזה שהוא, איזה שהיא בדיקה. עכשיו אני לפני שהגעתי לקרני שומרון, הייתי בבית ספר, חקרנו הרבה שיטות חינוך, מטמיעים, ניסינו לעזור. אגב, היה עוד מישהו בבית ספר רימון שאני הבאתי, שהוא היה פרילנסר שקראו לו רביב שגם ניסה לעשות את הדבר הזה בשנה הראשונה שאני הייתי.

אוהד:

בקיזור, חיפשנו מישהו שיוכל להוביל תהליך פדגוגי משמעותי ותהליך עמוק. אמרתי שלפני שהגעתי לקרני שומרון, הייתי בבית ספר מנהיגות חינוכית במשך שנתיים במשרה מלאה מה שנקרא, עבדתי וחיפשתי וחקרתי אנשים שמובילים תהליכים כאלה. בזמנו עבדתי קצת עם הרי חינוך במטה יהודה, עבדתי קצת עם (לא נשמע). והכרתי את שיטות העבודה שלהם, נסעתי עם הרי חינוך לחוץ לארץ גם. עשינו איזה שהוא מסע בתי ספר שמה. אני מכיר את שיטות העבודה

לשכת ראש המועצה

שלהם, חשבתי שזה לא מתאים, אני חושב שהתוצאות שלהם הן תוצאות נמוכות ביחס להשקעה וחיפשתי משהו אחר.

- יהונתן: על מי מדובר?
- אוהד: יעקב הכט, נכון.
- יגאל: הוא היה פה אצלנו בפגישה, הוא גם הסביר לנו שעד שזה ייכנס, זה ייקח שנה.
- יהונתן: והוא דיבר קצת עם ועדת חינוך, הביאו את הדבר הזה לוועדת חינוך גם?
- ענבל הלל: את מי?
- יהונתן: את הרי חינוך, כשהם באו ובחנו פה שיטה או ארגון חינוך.
- יגאל: אני חושב שמי שהיה זה יותר בית הספר הדמוקרטי.
- יהונתן: הביאו את זה לדיון בוועדת חינוך?
- יגאל: או אנתרופוסופי וכל החבר'ה האלה וזה לפני הרבה מאוד שנים. זה ככה לפחות ארבע חמש שנים.
- יהונתן: לא, בית הספר הדמוקרטי וכל מה שזה, היה ממש טיפה לפני הקורונה, לפני שנתיים.
- יגאל: אז אמרתי שזה כן עלה בוועדת חינוך, האחרים עד כמה שאני יודע לא עלה כי זה הרבה קודם. לפני חמש שש שנים.
- ענבל הלל: היה מרום ומרום כן הציגו.
- יגאל: מרום היה לפני חמש שנים.
- יהונתן: אוהד, הרי חינוך זה ארגון שאתה הבאת לפה לבדוק אותו?
- אוהד: אני לא הבאתי אותו כי אני יודע איך הוא עובד ואני לא חושב שהוא עובד בצורה טובה. אני מכיר אותו ממטה יהודה, אני מכיר שמה כמה מטמיעים שעבדו בכמה בתי ספר שהייתי איתם בקשר. אני לא אוהב את דרך העבודה הזאת, אם רוצים לרדת לרזולוציות אז הוא מגיע פעם בשלושה שבועות.
- יגאל: הוא אמר בעצמו שהוא לא יגיע הנה אלא יעצים מטעמו.
- אוהד: מרום היו חמש שנים, אמרתי, הגיעו לרימון ולא הצליחו להרים את בית הספר בצורה שחשבנו שהיא נכונה. הם רצו אגב להישאר עוד שנה, אנחנו התקשנו שלא יישארו עוד שנה וחיפשנו מישהו אחר. אני יצאתי למסע בדיקה וחקירה, בדרך כלל אני משתדל לעשות את הבדיקה לפני ואז אני מעלה את הדברים בצורה הפורמלית. נפגשתי עם צבי לירז לגבי בתי ספר, ריבה ועופרים, אם אני זוכר נכון. ואני הייתי בהרצליה בבית ספר שהוא מלווה, ישבתי עם הצוות וישבתי עם המנהלת, נפגשתי איתו אישית והוא היה אחד המועמדים, נפגשתי עם גיל רווח מ-in2 גיל רווח ויובל סיוון, גם הם עושים תהליכים כאלה, אוהד היה בכפר ירוק בבית של תמר, לא התרשמנו משיטת העבודה ומצורת העבודה ונפגשנו עם

לשכת ראש המועצה

חינוך ישראלי ועם אורית שלא ידעתי שהיא קשורה לחינוך ישראלי.

- יהונתן: מי זה?
- אוהד: כפרסונה נפגשתי איתה אצלנו במשרד, ישבתי איתה כשעתיים, נסעתי לבית ספר שהיא מלווה באשכול, דיברתי עם מנהל אגף חינוך באשכול, הוא הזמין אותי לסיור, יצאתי איתו לסיור, חזרנו, חזרתי בחזרה, הוא גם ליווה בית ספר בעמק חפר, דיברתי עם ירונה פוליטי, מנהלת אגף בעמק חפר שהיא מכירה אותו, זה שלושת האחרונים שהזכרתי – זה שלושה שמבחינתי התחילו להיות רלוונטיים. ישבנו איתם במועצה. אני כשנסעתי, אחרי שנסעתי לאשכול והתרשמתי מאוד, ביקשתי מיגאל וממאיר שייסעו איתי גם כן, נסענו שוב לאשכול, ישבנו איתם עוד פעם, ישבנו עם המנהלות שם, הסתובבנו שם בבתי הספר וראינו את העבודה, וכשהחלטנו שזה יכול להיות מתאים לרימון, לקחתי את לימור ואת מיקה מנהלת רימון והיועצת לבית ספר באשכול בפעם השלישית. ורק אחרי שישבנו שלוש פעמים, העלינו לנוהל יועצים את שלושת האחרונים שהזכרתי: צבי לירז, גיל רווה ויובל סיון ואורית, ובתפיסה החינוכית מבחינתי, אורית הייתה הטובה ביותר. ולכן היא נבחרה.
- יהונתן: כלומר אתה היית הבוחן העיקרי בעניין? העיקרי?
- אוהד: לימור הייתה, מנהלת בית ספר רימון ומיקה היועצת, אני ויגאל ומאיר היו שם.
- אבנר: מתי זה קורה? באיזה שנה?
- יגאל: לפני שנתיים וחצי בערך.
- יהונתן: רגע אוהד, יש לי שתי שאלות קטנות, אמרתי הרי חינוך, צבי לירז, גיל רווה, יובל סיון, הזכרת פה הרבה שמות ואמרת שהם לא נראו לכם מתאימים. כשאתה אומר "לכם" למי אתה מתכוון?
- אוהד: לאנשי המקצוע.
- יהונתן: מי זה אנשי המקצוע?
- אוהד: אני והמנהלת.
- יהונתן: הבנתי. ועדת חינוך הייתה שותפה לתהליך הזה? כלומר ועדת חינוך זה אומר יושבי ראש ועדי ההורים, אולי קצת מורים?
- אוהד: יושבי ראש ועדי ההורים הם יחידה של הורים, הם לא אנשי מקצוע.
- יגאל: לא, אבל זה גם לא שייך, מדובר רק על רימון.
- יהונתן: אני רק שואל כי אני רוצה להבין.
- אוהד: בוחרים איש מקצוע אם אנשי המקצוע מעידים עליו שהוא טוב.
- יהונתן: אז אמרת בישיבה הקודמת, קודמת-קודמת, שבמשך התהליך לא התייעצת עם גורמי מקצוע, לצורך העניין מורים עם ניסיון רב או אנשים שהיו פה במערכת

לשכת ראש המועצה

החינוך הרבה שנים. אמרת שלא התייעצת איתם על כל מיני תהליכים בהקשר הזה. נכון? אני שואל אם אמרת, לפני שתי דקות אמרת שברימון הלכת איתם אחרי זמן מסוים כדי שיראו את הארגונים המוצעים, אבל עם משואה ולפידים וברקאי גם הלכת?

- אוהד: לא, עם רימון שם התחיל התהליך.
- יהונתן: אוקיי.
- יגאל: הוא היה מיועד רק לרימון.
- יהונתן: אין בעיה. עכשיו כשמטמיעים את זה בכל המהלכים.
- יגאל: אתה שואל על משהו שקרה שנה וחצי אחרי. תן לו לסיים, תרכז את כל השאלות והוא יענה לך.
- יהונתן: אין בעיה.
- אוהד: התכנון היה בשלב הזה שאני מדבר בפברואר 2020 לבית ספר רימון ולכן מי שהיה מעורב בתהליך זה הצוות של בית ספר רימון.
- אבנר: המנהלת הקודמת והיועצת?
- אוהד: נכון. סוג של ועדת הניהול שהייתה להם של בית הספר.
- אבנר: אחרי שהתחלנו שנה בבית ספר רימון, התהליך אגב התחיל, הצדיק את עצמו לדעתי והתחיל מאוד מאוד יפה, ובית ספר ברקאי באו לראות. כשהתחלנו לחשוב על בית ספר משואה וזה היה עוד מחשבה רחוקה יותר, בית ספר ברקאי, הרב אריאל ראה את בית ספר רימון, ובשביל עם הצוות שלו ואמר: אני רוצה גם. אמרתי לו: מצוין, אתה רוצה את אורית, אתה רוצה מישהו אחר, אתה רוצה שנבדוק? הוא אומר: אני רוצה את זה. אמרתי לו: מצוין. נפגש איתה, ישב איתה, ליבנו את הדברים וביקשו להתחיל תהליך.
- אבנר: הרב אריאל ממש רצה את זה?
- אוהד: הרב אריאל ביקש להתחיל את התהליך. ואז נתנו לו את האפשרות ועוד התלבטנו בכלל אם ברקאי או משואה וניסינו לסדר את זה ככה. הוא התחיל והתהליך התחיל טוב מאוד, עד הסאגה, הפארכה אני חייב להגיד, הפארכה שעשו. נבחרה אורית. אני אומר שוב, אפשר להגיד הרבה דברים, אני לא יודע, אני חייב להגיד שזה סוג של פארכה כי כל מי ששם, 90% מהמורים, תמיד יש כאלה שמתנגדים לשינוי אבל 90% מהמורים שעבדו, היו מאוד מרוצים. אריאל כשהתחיל לעבוד אתה היה מאוד מרוצה. רותי שעובדת איתה לא מוכנה לזוז בלעדיה וורד מאוד מרוצה. אז את אנשי המקצוע זה עבר מצוין, ואני לא כל כך מבין על מה הבדיקה לצורך העניין אבל אני חייב להגיד שאחרי הפארכה הזאת שהייתה פה, עלו כל מיני שמות. אז אני אגיד שני דברים לגבי הדבר הזה, קודם כל מבחינת ליווי פדגוגי זה לא עוד מישהו או כל מישהו שמצהיר על עצמו שכתוב בכרטיס הביקור שלו שהוא מלווה פדגוגי אז הוא מלווה פדגוגי. ולא כל מלווה פדגוגי יודע לעשות את התהליכים בבית ספר יסודי ולא כל מלווה פדגוגי

לשכת ראש המועצה

שיודע לעשות תהליכים בבית ספר יסודי אוטומטית נכנס ועובד עם הצוות וזה הולך טוב ויש לא הרבה כאלה, אני חייב להגיד, לצערי. אבל מהרגע שעלה הסיפור הזה, לקחתי את הפרויקט כמו שאומרים, ואמרתי: אוקיי, בואו נתחיל לבדוק. עלו פה כל מיני שמות, חלק מהשמות הם שמות של אנשים שאני מכיר של גדולים שאני מכיר וחלק שלא. לא היה מספר אחד אני חושב ששלחו לי ולא התקשרתי אליו. ואני יכול גם להגיד לכם מה התוצאות. ישבתי עם משרד החינוך לגבי השמות. דיברתי עם הרב אברהם ליפשיץ שיש לו צוות של מדריכים והוא אמר לי: תראה, אני מוכן לדבר על מה זה הובלת שינוי אבל אני לא יורד למורה גילה בכיתה ג, אני לא מדבר איתה איך עושים את זה. אני יכול להסביר לה למה זה חשוב. אני אומר לך אין הרבה אנשים שיכולים לעשות את זה, אם יש לך מישהו טוב, תמשיך איתו. זה אמר הרב אברהם ליפשיץ, דיברתי איתו השבוע. דיברתי עם מוישי ויינשטוק, היה יו"ר המזכירות הפדגוגית. הוא אמר: תשמע, אני לא מבין ביסודי, אני גם לא מלווה את התהליך, לא יכול ללוות תהליכים באופן קבוע, באופן שבועי, מוכן לבוא לתת שיחה, אני כן מוכן לבוא ולראות שלא נכנסים תכנים אחרים, להעביר את ההקשר שלי, אני אהיה בקשר איתה, אני אהיה בקשר עם בית הספר, אני אהיה בקשר עם המנהלים, אין לי בעיה, אני מוכן לעשות את זה אבל אני לא מוכן ללוות את התהליך באופן מלא.

יהונתן: זה גם היה עכשיו? זה גם היה לאחרונה?

אוהד: הרב מוישי ויינשטוק, יו"ר המזכירות הפדגוגית במשרד בחינוך.

יהונתן: זה גם היה לאחרונה הפגישה הזאת?

אוהד: הכול לאחרונה, כל מה שאני אומר עכשיו זה מהשבועיים האחרונים.

יובל נבו, מנהל בית ספר בירושלים שמוביל תהליכים מאוד יפים בבית הספר, אני מכיר אותו אישית, ביקשתי ממנו שיבוא, הוא היה בישיבה התיכונית, הבאתי אותו לכמה הרצאות שם. עושה תהליכים מאוד יפים. אמר לי: א' אין לי זמן, ב' אני לא מתעסק ביסודי, חטיבת ביניים – אני מבין, יכול לדבר בטלפון, אבל אין לי זמן בשביל לבוא ללוות את התהליכים האלה. אמרו לי על ד"ר מור דשא – ד"ר מור דשא הייתה סמנכ"לית רשת דרכא, אחראית פדגוגיה שמה. היא עזבה את הרשת, אמרתי לה: ואללה בואי, תבואי אלינו. בחורה, אישה דתייה לצורך העניין. אני גם לא יודע מה לחפש אני מוכרח לומר, דתי, ימני, דעות, לבחון אותו, איך אני בוחן אותו. אני חייב להגיד שזה ממש מלכוד הסיפור הזה.

אבנר: לא, זה לא כזה מלכוד.

אוהד: דיברתי איתה, היא אמרה לי: אני לא עושה דברים כאלה, אני לא בנויה לזה. הזכירו את דוקטור אופיר אחימאיר, היה בבית ספר משואה שנה, לא היה מאוד מוצלח והפסקנו איתו את ההתקשרות לצורך העניין אז לא ראיתי סיבה לחזור אליו. דיברתי עוד עם אביב קינן, מנכ"ל ברנקו וייס, שגם יש להם צוותים פדגוגיים, מתעסקים בעיקר בתיכון. הוא אמר לי: אני אחזור אליך, יש לי מישהו ליסודי, אני אבדוק, אני אחזור, אני אראה, בטח, כן, כן, כן. לא חזר ולא דיבר, לא הביא לי שום תוצאה. דיברתי עם רשת אמי"ת- רשת אמי"ת נותנת בעיקר לתיכונים, היה להם פעם אגף יסודיים, האגף הזה נסגר, שאלתי אם נשאר מישהו, אמרו כן, אולי אם תשכנע את אמנון אלדר מנכ"ל הרשת אז אולי הוא

לשכת ראש המועצה

יבנה משהו בשבילכם אבל אתם יודעים שזה לא בדיוק, אין פה מישהו מחר בבוקר, אנחנו בלחץ של זמנים. צבי לירז כן נשאר, הוא לא אמר אם הפניות שלו, אבל הוא כן היה נכון לדבר הזה. אני שוב אומר, צבי לירז הוא בחור נחמד מאוד. אני גם חושב שהוא עושה עבודה טובה. אני אישית חושב שזה פחות טוב ממה שיש לנו, אבל הוא גם לא אדם חובש כיפה והוא לא אדם דתי ואני גם לא יודע מה הוא מצביע בקלפי, בסדר? ואני גם לא יודע מה האמונות והדעות שלו ואני גם לא יודע לבדוק את הדבר הזה ואני גם לא יודע אם אני רוצה לבדוק את הדבר הזה. אני חייב להגיד. מוישי ויינשטוק אמר לי: תשמע, יש אולי במדינת ישראל 15 אנשים שיודעים לעשות את התהליכים האלה בצורה טובה. עוד שם של עוד מישהו הוא לא נתן לי לצורך העניין. זה מבחינת איפה אנחנו נמצאים. אז אני חייב להבהיר לחברים המכובדים שיושבים פה, א' ליווי פדגוגי, ליווי עומק, לא מדבר על לבוא להעביר שיחה. גם אני העברתי כמה שיחות באגף מנח"י לחדשנות פדגוגית וזה, אין בעיה. אני גם אם יבקשו ממני היום ללכת למנח"י להעביר שיחה, יש לי כמה הרצאות מוכנות. אני מוכן לעשות ביישוב אם רוצים, כמה הרצאות מוכנות שהיו מאוד מאוד טובות למה צריך לעשות שינויים חינוכיים. אני לא ברמה של לשבת עם המורה גילה בכיתה ג', וגם לא עם המנהלת, לראות איך עושים את זה בפועל. אני יכול לדבר בגדול. כאלה יש הרבה. איך עושים את זה בפועל בצורה טובה, בצורה מקצועית? יש מעט מאוד, ואני רק יכול להגיד שברגע שאמרנו להורים שכרגע במשואה אי אפשר להמשיך וללמוד וזה, פנו אלי איזה 6 רשויות אחרות, (לא נשמע) זאת אומרת אנחנו נמצאים במצב גם שהוא קצת זה. אין הרבה אנשים כאלה ואני מוכרח לומר שגם אף אחד לא נתן שום מילה, לא יודע, היחיד שבדק את זה קצת זה היה אהרון והוא שמע לא יודע ממי, כי אני ביררתי אחר כך עם כל מי שאני מכיר באשכול ועם המנהלים ושמעתי דברים הפוכים לגמרי. ביקשתי ממנו שיבדוק את זה שוב אז אני לא יודע אם הוא בדק או לא.

דיברתי מתוך 3 המנהלות, תפסתי רק אחת. את אלכסנדרה. ועם מנהלת אחד מבתי הספר, דווקא הבית ספר הישן יותר שם שלא עבר ממש לתהליך. לא עבר מבחינת המבנה אבל הם כן יישמו שם את השיטות, בסך הכול היא מרוצה מהתהליך הלימודי וכל זה, אבל שוב, אצלנו יש קצת שאלות אחרות גם, בסוף זה בית ספר של קיבוצים ומושבים, אז אני לא יודע אם אפשר להשוות את זה במאה אחוז. מבחינה מקצועית היא מרוצה מהתהליך.

השיטה הפדגוגית היא אותה שיטה והתפיסה היא אותה תפיסה, ואני אומר שוב, אני אין לי, מי שחושב שיש לי איזה שהן מניות – אין לי שום רווח כספי, שום רווח אישי, אין שם רווח אני לא יודע מה – א' אני אשמח שיגיד ואני אשלוך את הדבר הזה. אין לי שום עניין, יש לי מטרה אחת ויחידה שלטובתה אני בכלל בתפקיד שאני נמצא בו, זה לעשות חינוך טוב יותר ולהעביר פדגוגיה טובה יותר במוסדות החינוך, זה הדבר היחיד. אני חושב שהגענו וכמעט לטופ של הטופ. אני רואה פה כל מיני הערות שיש.

תודה רבה אוהד. בוא נעשה סבב בין כולם, שגיאל?

אני בסוף. אני אגיד בסוף את הדברים שלי.

ליאור?

לשכת ראש המועצה

- ליאור: אני שמעתי, אני מכיר.
- יגאל: יש הערות?
- ליאור: לא.
- יגאל: אהרון, ענבל הלל, ענבל אורן?
- ענבל הלל: קודם כל אף אחד לא האשים אותך באיזה שהן מנטרות אישיות או משהו כזה.
- אוהד: קודם כל, האשימו אבל לא נזכיר.
- ענבל הלל: גם אנחנו לא נגענו לגופה של אורית אלא לגופם של שינויים וגופו של תהליך. גם היום לצערנו אחרי ישיבת המליאה, אנחנו לא מרגישים שבהכרח דברים השתנו מבחינת התהליכים בהכרח מול ועדת חינוך וגם מול ישיבת המליאה. ויש לי כמה שאלות, עוד לפני התהליך. נשמע כאילו אתה מצייר את אורית כבעלת מטה קסם, היא היחידה שיכולה לעשות את התהליך הזה ואין ספק שאתה בא מאיזה שהיא אידיאולוגיה קצת אחרת מהרבה מאוד תושבים פה וזה נראה ציבורית שזה פחות מתאים להרבה מאוד מהאנשים מהאוכלוסייה כאן ואפשר לקבל את זה.
- אפשר לקבל את זה וגם לא צריך עכשיו להתמרמר בבתי הספר ממה שאני שומעת מצוותי הניהול שאתה פועל לטובת התהליך ואתה לא רואה איך אנחנו יכולים לבנות תהליך אחר באמצעות מדריכים חיצוניים אחרים. עכשיו, יש מדריכים, אפשר למצוא. כבר עכשיו קיבלתי לפחות 3 שמות.
- יהונתן: תעבירי לו אחר כך.
- ענבל הלל: אני אעביר לך שמות של כמה אנשים שהעבירו לי כבר, הרב אביה אלביים, אם אתה מכיר אותו, הוא עובד במנהל החמד, הרב רועי צדוק היה ראש של... וגם גור דוד העוזר של חגית משה, גם העביר לי פה שם כבר. את השמות האלה אני אעביר לך בשמחה, שכדאי ליצור איתם קשר.
- אוהד: אני מתחייב שכל שם שתעבירו, אני אדבר איתו.
- ענבל הלל: מעולה. קודם כל, פנית לפסגה, ביררת איתם? הם מקצועיים בדבר הזה.
- אוהד: לא פנית לפסגה, אני עובד איתם וגם אורית מוכרת בפסגה וגם דוקטור אופיר עבר דרך הפסגה. הפסגה הם סוג יותר סל שירות של אנשים.
- ענבל הלל: נכון, בסל הזה למשל, בסל של החמד, אורית לא בהכרח מופיעה.
- אוהד: אני מכיר את הסל.
- ענבל הלל: אני רוצה לסיים לדבר בבקשה. אתה כל הזמן מדבר על אוטונומיה למנהל, אוטונומיה למנהל. א' לי באופן אישי, אני מצרה על זה שאתה נמצא פה כבר כמה שנים, חמש? כמה שנים אתה פה?
- ענבל אורן: שלוש וחצי שנים.

לשכת ראש המועצה

- ענבל הלל: שלוש וחצי. ועד שלפני שנה וחצי הבאת את אורית, לא נעשתה - אנחנו כהורים הרגשנו את זה וגם בוועד הורים ישבתי 7 שנים בברקאי - לא בהכרח הרגשנו שהתערבבת עם השטח כדי לדאוג עוד לפני תהליך השינוי הזה לקראת בניית משואה, אז לא בהכרח הרגשנו שבאמת אתה עם היד על הדופק בעניין הפדגוג שדאגת שדברים ישתנו, ואז כמובן מתוך זה צמיחה על התהליך רחב יותר בכל בתי הספר והכול, אני מאמינה שאם אתה אומר שאתה רוצה אוטונומיה למנהל, אתה צריך להביא למנהל כזה את האוטונומיה ואז לתת לו להחליט עם איזה גוף הוא עובד, כשאתה נותן לו אופציה של 3-4 מנחים פדגוגיים. משהו קצת בעייתי בלבחור מישהו או משהו.
- אוהד: מה התפיסה שלי? לא הבנתי. איפה אני נגוע, במה? בזה שאני מביא אנשים לא מקצועיים? אני לא מצליח להבין.
- ענבל הלל: לא צריך לקחת את זה למקום האישי.
- אוהד: מה זה לא מתערבב?
- ענבל הלל: אמרתי לך את זה מהיום הראשון שהגעת, לא נפגשת עם הורים.
- יגאל: אוהד, דקה. אני שומע את הדברים של ענבל, גם לי יש הרבה מה להגיד. תן לה לסיים בבקשה, תענה אחר כך. אחרת זה פינג פונג. אני מבין גם את האמירות האלה.
- ענבל הלל: אני ישבתי בוועד הורים במהלך תפקודך, ולא נפגשנו איתך עד שבאנו, פשוטו כמשמעו, הפכנו שולחן כדי לבוא ולהתדיין איתך על נושאים שהם חשובים לבית הספר, כשהיה משבר בין מנהלים. מאוד חשוב שתתחבר לשטח. תראה צוותים. לא יכול להיות שיש פה בית ספר אחד למשל שמרגיש ממודר, שהמנהלת לא בהכרח זורמת איתכם בתהליך אז לחצו אותה עד פיטורים כביכול, אוקיי?
- יגאל: על מי את מדברת?
- ענבל הלל: כולנו יודעים על מי אני מדברת.
- יגאל: לא, אני לא יודע על מי את מדברת.
- ענבל הלל: על מלכה שירזי.
- יגאל: מלכה שירזי, מישהו לחץ עליה על פיטורים? את מדברת אמת? יש גם גבול על לשון הרע שאת מדברת.
- ענבל הלל: אני מדברת עם אוהד עכשיו.
- יגאל: סליחה אוהד, אל תענה עכשיו.
- ענבל הלל: מי אתה שתגיד לו "אל תענה"?
- יגאל: תלמדי לדבר אמת, מלכה הודיעה כבר לפני 4 חודשים שהיא רוצה לעזוב.
- ענבל הלל: אה, כן?

לשכת ראש המועצה

- יגאל: היא ביקשה ממני לא לדבר על זה עד ז' באדר.
- יגאל: תהיי זהירה בדברים שאת אומרת אותם.
- אבנר: יגאל, לא להגיד דברים לא נכונים.
- יגאל: תהיי זהירה בדברים שאת אומרת.
- אבנר: יגאל, היא לא אמרה דברים לא נכונים, היא מדייקת בדברים.
- יגאל: אתה רוצה גם להוסיף לשקרים שלה עכשיו?
- אבנר: לא, אבל אני רוצה שתהיה מדויק בדברים.
- יגאל: אז אל תוסיף דברים שאתה לא יודע אותם.
- אבנר: תהיה מדויק בדברים שלך.
- יגאל: אני מאוד מדויק.
- אבנר: אחרת יצופו דברים לא טובים.
- יגאל: מאוד מדויק במה שאני אומר, אני מאוד מדויק.
- ענבל הלל: אני יודעת מה האמת שלי, אני מאמינה בה.
- יגאל: אני לא מסוגל לקבל את השקרים האלה.
- יהונתן: יגאל, היא מדברת מדויק, בוא נכבד.
- ענבל הלל: שמעתי דברים באופן אישי, שוחחתי עם צוות הניהול שם.
- יגאל: סליחה, דיברם עם מלכה?
- ענבל הלל: כן, דיברנו גם עם מלכה.
- יגאל: ומלכה אמרה לך את מה שאת אומרת?
- ענבל הלל: לפני כמה חודשים היא אמרה, דיברה אחרת לגמרי. כשאתה מציין שהיא דיברה איתך לפני 4 חודשים. מבחינת התהליך, א' באמת לעבור באופן בהיר יותר ונרחב מול ועדת חינוך, אנחנו בוועדת חינוך גם בסקר האחרון כביכול העלינו שם לא מעט שאלות ולא מעט סוגיות, אני חושבת, אמרתי לך את זה גם אחרי הישיבה הקודמת, אתה צריך להיכנס לווטסאפ של ועדת חינוך ואז תוכל גם לענות לדברים באופן ישיר לגופם של אנשים ולגופם של דברים, ומתוך באמת 4 גופים חינוכיים לתת למנהלים אוטונומיה במי הם בוחרים לעשות את התהליך של השינוי בבית הספר שלהם וככה תהיה להם איזה שהיא זהות לבית הספר הרבה יותר מוגדרת, הרבה יותר מהותית מאשר שינוי לכלל בתי הספר שעכשיו הורים מבחינת רישום לא באמת יודעים מה השינוי מעבר למגדריות או כל מיני דברים כאלה.
- יגאל: יש שאלה רק בסוף הנאום?

לשכת ראש המועצה

- ענבל הלל: למה אתה מזלזל?
- יגאל: אני שואל אותך, האם יש שאלה לאוהד?
- אבנר: אני חוזר על מה שענבל אמרה, אני שואל, אנחנו צריכים, כל העניין הזה שלשמו התכנסנו היום, זה עניין תהליך משותף, אתה איש שנועד בעצם לשמש כלי עזר למחלקת החינוך, לילדים שלנו, למורים ולמנהלים, זו המטרה שלשמה הגעת לקרני שומרון. לקדם ולעזור ולשפר ולייעל את המערכת הזאת. כל התהליך הזה.
- אוהד: אתם עושים פה סוג של שימוע. אתם מכפישים את שמי בשביל איזה שהם רווחים פוליטיים וזה פשוט לא פייר.
- אבנר: שום רווח פוליטי.
- ענבל הלל: אף אחד לא מדבר על רווח פוליטי.
- אוהד: אנחנו לא מדברים עליך, אנחנו מדברים עליו.
- אבנר: אני לא מדבר עליך, אני אומר: אוהד, צריך שיתוף, זה מה שאני אומר לך. צריך שיתוף.
- ליאור: אבל אתה יכול להגיד לצורך שיתוף בלי כל הנאום הזה בהתחלה שהוא עלה.
- אבנר: אני יכול להגיד מה שאני רוצה.
- ענבל הלל: ליאור, הוא מנותק מהשטח.
- יגאל: ענבל, אני חושב שמישהו אחר פה מגיב.
- ענבל הלל: אז נראה לך הגיוני שהוא לא עונה?
- יגאל: ליאור, אל תענו, זה מתחיל להיות כמו הדיון הקודם. אוהד, תעצור רגע בבקשה. הדיון הזה לא הולך למקום שמאפשר שיח. אני מבין שיש פה אנשים שעכשיו צריכים להסביר כל מיני דברים, תן להם לשאול את השאלות, תרשום לך את התשובה שלהם בצד ואז תוכל לענות.
- יהונתן: גם זה לא יפה מה שאמרת.
- יגאל: אני חושב שמה שאתם עושים עכשיו זה באמת לא יפה.
- יהונתן: לא, מה זה "אתם עושים"?
- יגאל: אני אסביר לך, תאמין לי, אני שותק עכשיו, אבנר תשאל.
- אבנר: כל העניין של שיתוף המורים ושיתוף ההורים, זה דבר שיוביל למהלכים, יהיה לך יותר קל ויהיה להורים יותר קל והדברים יתקבלו. שהם יהיו חלק. כשזה בא למעלה בלי שיתוף - אז זה התוצאות, אין מה לעשות. אנשים פה מאוד חשוב להם החינוך, לא פחות מהאוכל שהם אוכלים. זה הכול.

לשכת ראש המועצה

כן, יהונתן? שגיא?

יגאל:

שגיא:

כן, אני רוצה לדבר, אני לא פונה אליך אוהד, זה לא אישי, כאילו אני לא חושב שאתה האישי פה, אתה בסך הכול עושה את העבודה שלך, אני רוצה להגיד משהו פה, באנו לדבר פה על התהליך. אני נבחרתי כולנו בעצם, כל חברי המליאה נבחרו פה על ידי הציבור כנציגי ציבור שבעצם צריכים לתת מענה לבוחרים שלהם, להיות מעורבים בחיים, בשינויים המהותיים, שינויים של שלושים שנה בחינוך זה לא משהו שעושים אותו באופן יחידי או בהתייעצויות רק עם מספר מצומצם של אנשים. יש פה אנשים שמסקיעים מהזמן שלהם, שזה ועדת חינוך, חברי מליאה ובסוף של התהליך אפשר לבוא ולהגיד לאנשים: חבר'ה החלטנו לעשות פה שינוי של שלושים שנה. חיפשתי ונבחרתי בפרוטוקול יגאל, לא מצאתי שום עדכון לחברי המליאה אודות השינוי הזה, אודות הכניסה של חינוך ישראלי... אין שום דבר. יכול להיות שהם מצוינים, אני פשוט לא יודע איך הם נבחרו ואיך הגיעו אליהם, לא הציגו לנו את השינוי שעומד לקרות במליאה ואני חוזר על זה ואני רוצה לראות את הפרוטוקול שחיפשתי אותו הרבה מאוד זמן.

ענבל הלל: לא היה שם שום דבר בדבר תהליך.

שגיא:

ולכן אני חושב שמבלי להתייחס לגופם של אנשים, לא מכיר את אורית ואין לי שום דבר נגדה, יכול להיות שהיא מצוינת, יכול להיות שמה שאוהד אומר זה נכון ובאמת כל הבדיקות האלה נעשו והיא תהיה טובה לחינוך שלנו. בסוף אנחנו פה כדי לזקק את התהליך הזה ולראות איך אנחנו מביאים את השינוי הכל כך מבורך שכולנו צמאים אליו, בצורה הטובה ביותר לילדים שלנו. זה נושא שהוא כל כך נפיץ, לכל תושב פה בקרני שומרון החינוך נוגע, מה לעשות. חילוני, דתי, חרד"לי, דתי לייט, או מה שזה לא יהיה אז לעשות תהליכים כאלה, אני חושב צריכים לחשוב הרבה לפני הדקה ה-90 שעושים שולחנות עגולים אחרי שכבר תהליך קרה, אחרי שהוא עבר סוג של סימון וי בוועדת חינוך בתוך תת ועדה מצומצמת, זה תהליך שצריך לעשות אותו בצורה הרבה יותר רחבה, לשתף את חברי המליאה, לשתף את חברי ועדת חינוך על כל תתי הוועדות שיש בהן, שאנחנו נהיה שותפים. בסוף אני מזכיר, ועדת חינוך היא ועדה ממליצה, היא צריכה להביא את ההמלצות שלה למליאה והמליאה צריכה לדעת אם לאשר או לא. אם מחר בבוקר אני מחליט, ועדת ביטחון מחליטה שהיא חושבת שנכון אחרי שעשו את הבדיקות עם כל גורמי הביטחון והגיעו עד לרמטכ"ל, החליטו שצריך להוריד את הגדר של היישוב – הם לא יעשו את זה, נכון? כי יש פה דרגים שקובעים מה לעשות. ואם הם החליטו, ואם הם רוצים להמליץ – הם ממליצים את זה למליאה והמליאה צריכה להצביע. כשאני בוחר שמות לרחובות, אז אנחנו ממליצים למליאה לקבל את השמות שהצענו ואם מישהו רוצה להתנגד, הוא יתנגד. לכן, ועדת חינוך היא לא פקטור פה, היא בסך הכול גורם ממליץ. מי שצריך בסוף לקבל את ההחלטות זה אוהד, אתה, מאיר וכן, גם חברי המליאה. אני רואה את חברי המליאה כגורם שהוא נותן מענה לכל התושבים פה ולא סתם יש רעש געש ברשתות. שזה לדעתי פסול מהיסוד, כל לשון הרע שאתה מדבר עליו – הוא משני הצדדים, שלא ייקחו פה איזה שהוא צד שרק איזה שהוא גוון פוליטי מסוים, דתי או חילוני, התהליך הזה יצר קרע מיותר בין דתיים לחילוניים, בין חרד"לים ללא חרד"ליים, הכפשות כנגד ציבור מסוים,

לשכת ראש המועצה

הכפשות כנגד הרב לוי, הכפשות גם נגד אוהד, לא בטוח שכולם זכאים וראויים להכפשות האלה. ולכן, אני חושב שהסיבה שהתכנסנו כאן היום זה לא בשביל לעשות שימוע לאוהד או שיימינג למישהו, לאורית, או איזה שהוא משהו כזה או אחר לחינוך ישראלי, אנחנו רוצים לדעת איך הדברים נעשו ואנחנו רוצים להגיד שדברים כאלה צריכים להיעשות בצורה הרבה יותר שקופה, הרבה יותר משתפת, הרבה יותר תהליכית. דבר כזה לא נעשה בדיעבד. שולחנות עגולים בטווח של חודש ורישום, בטווח של חודש, זה לא הגיוני. בן אדם שרושם את הילד שלו לחינוך לא צריך לקבל החלטה על סמך זום חד פעמי שאם הוא לא יכול היה להשתתף בו זהו, אז הוא לא יודע. תשאל, תעשה סקר אמיתי, סקר עומק בתוך הציבור, אנשים לא יודעים מה קורה פה בחינוך. יש פה הרבה שמועות ואין פה באמת מידע אמיתי, ולכן הסיבה שביקשנו לקיים את הישיבה הזאת, אנחנו חושבים שהתהליך פה נעשה בצורה לא טובה. אין לנו הרבה תשובות או שאין לנו תשובות בכלל. יש פה מידע חלקי, אנחנו רוצים לדעת תשובות. איך נבחר החינוך הישראלי דווקא, איך נבחרה אורית, האם היה מכרז. הוא הסביר לך.

יגאל:

האם צריך מכרז. זו תשובה ברבע שעה שלצערי לא קיבלתי תשובה יש הרבה שאלות. תכף יהונתן ישאל את השאלות כי זה מה שהוא בחר, אבל כשיהונתן שואל שאלות, אז אתה עוצר אותו ואתה אומר לו שזה סוג של שימוע לאוהד. לא משנה, אז אוהד מרגיש שזה ככה. זה לא באמת כדי למה שנקרא לנסות לחפש פה משהו, זה באמת ממקום לדעת, ממקום אמיתי של לדעת ואנחנו רוצים לדעת את הדברים. ואחרי שנדע את הדברים, יכול להיות שנגיד: אנחנו מאחוריים, רוצו על זה ב-120. אבל אם בסוף דברים נעשו פה בצורה לא כשרה, בצורה לא טובה, בצורה לא יסודית שיכולים לפגוע בציבור חילוני ויכולים לפגוע בציבור דתי, זה לא משנה הציבור, זה מישהו פה בסוף ייפגע כי דברים נעשים בצורה לא טובה. לכן אנחנו רוצים תשובות. זה כל מה שהמטרה של הישיבה הזאת בסוף.

שגי:

עוד מישהו רוצה להגיד?

יגאל:

כן, אני אשמח, אני קודם כל מתחבר לדברים ששגי אמר, שום דבר פה לא באופן אישי, אוהד, אם אתה מרגיש שזה סוג של שימוע, אנחנו מתנצלים, זה בכלל לא המטרה. אין שום דיבור באופן אישי על אף אחד. אני רוצה קצת לעבור על הדברים שהזכרת פה ואז גם להציע איזה שהוא פתרונות מסוימים. אבל כרקע לזה אני רוצה להגיד שאחד מהדברים שאנחנו גם חווים כמה שנים, ועכשיו מתברר שזה גם קורה בוועדת חינוך לפי מה שמשתקף, שהתוקף שנותנים פה לאנשים שהם נבחרו ציבור, מתנדבים או אנשים שבאים ומשקיעים מהזמן שלהם כדי להיות מעורבים וכדי באמת לייעל תהליכים ולעשות אותם תהליכים בריאים וטובים, בסוף כולם רוצים להצליח, אנחנו גרים פה, לכולנו יש ילדים במערכות חינוך וכולנו רוצים שהתהליך יצליח. מה לעשות, לא נותנים את ה... אני אפילו לא אגיד כבוד, לא נותנים תוקף ואת היכולת לאנשים לעשות את הדברים כמו שצריך. זה מתחיל גם פה, אני אומר את זה כביקורת, סליחה, ביקורת גם אלינו שנבחרנו נבחרו ציבור בשיתוף שלנו בדברים, גם אנחנו בקושי יודעים על מה שקרה פה, זאת אומרת פשוט לא שיתפו אותנו. וגם בנושא של ועדת חינוך שהרבה מהתהליך, אני לא אומר הכול, הרבה מהתהליך הזה בכלל

יהונתן:

לשכת ראש המועצה

לא שותף בתצורה הנורמלית והרגילה והטבעית כדי להגיע לתוצרים טובים, וקודם כל לדעתי צריך לבזר טיפה את הדברים ובאמת לתת לאנשים, בטח אנשים שמתנדבים ועוזרים ורוצים לעשות לטובת היישוב, לתת להם יותר תוקף על הדברים שלהם, זה אחד. דבר שני זה נראה ואני שמח שככה, שבאמת בשבועות האחרונים כמו שאתה אומר אוהד, עשית המון פגישות ובאמת הלכת לבדוק דברים אפילו עוד יותר לעומק ולעשות פגישות כמו שאתה אומר: תנו לי שם, ואני הולך להיפגש איתו ולבדוק איתו. זה מבורך. אני באופן אישי מברך על תהליך כזה שברגע שזה צף ועולה, אתה באמת הולך לעשות פגישות, וטוב שזה היה בשבועות האחרונים ואני חושב שהיה טוב אם זה היה קורה לצורך העניין אפילו חצי שנה-שנה אחורה, ואז באמת גם היה יכול להגיע אולי לשולחן לא בקצב של זמן לחוץ לפני רישומים, אולי עוד איזה כמה גורמים שיכולים להוות תחרות אולי לחינוך ישראלי. כולנו רוצים בסוף תחרות בגלל התהליך. תהליך של תחרות הוא תהליך טוב שבסוף מביא לפה תוצאות טובות ומה שקרה פה זה תהליך שלא הרגשנו שיש פה, מה זה לא הרגשנו? עובדתית לא היה פה כמה אנשים שהוצעו אפילו לוועדת חינוך, כשאני מדבר – אני לא מדבר עליך ואולי גורם מקצוע מסוים כזה או אחר שבאו ודיברו ולפעמים בפגישה יכולה להיות פגישה יותר טובה, פחות טובה. בסוף הגוף שנקרא ועדת חינוך, הוא מבחינתי, אפילו אנחנו פחות, הגוף שנקרא ועדת חינוך, הוא גוף שמייצג את הציבור בכללותו בהקשר הזה, יש לנו נציגים ועדי הורים, יש לנו הורים שמתנדבים, גורמי מקצוע, חברי מליאה. וזה גוף שאמור בעצם לתכלל את כל הדברים האלה. ומתוקף זה שזה ככה, אני חושב שהפגישות שאתה עושה – יכול להיות שעוד לפני כן היית צריך להביא או צריך להביא, לא היית, צריך להביא את האנשים האלה בפני ועדת חינוך. ומפה אני מגיע לדברים שאני רוצה להציע. מכיוון שוועדת חינוך שאמורה להמליץ ולראות את הדברים ואז לתכלל אותם ולהביא לפה לאישור היא זאת שעושה את הדברים, אני חושב שכדאי שנעצור שנייה את הדברים, זה לא אומר ששנה הבאה לא יבואו לפה חינוך ישראלי או כל גוף אחר, אבל לייצר מסמך רצונות דרך ועדת חינוך, אחיד, שבעצם כשאתה מגיע לפגישה, עוד לפני הפגישה אתה שולח את זה לאותו גורם שצריך לבוא לפה. הזכרת לפני כן שיש גורם שהגעת אליו והוא אמר שהוא מוכן לדבר עם זה ולא מוכן לדבר עם ההוא והוא לא מגיע עד המורה, אולי הוא מגיע עד למנהלת. בסדר, צריך לעשות מסמך הבנות. לא בטוח שצריך להגיע גם לכל מורה אבל צריך לעשות מסמך רצונות דרך ועדת החינוך שבעצם מגדיר את מה שרוצים לבקש כתהליך מגורם שזה יהיה אחיד ואז גם פגישה שאתה עושה, היא פגישה במסגרת אחידה, שוועדת חינוך החליטה. את המסמך הזה להעביר באופן אחיד לעוד מתחרים כדי שלכולם תהיה הזדמנות שווה באמת לא רק כפגישה איתך, אלא יכולה להביא אותם לוועדת חינוך ולבחון את זה באופן שווה. הדבר הזה לדעתי יביא לתחרות גם אם יש 15 כמו שאמרת, 15 אנשים שיכולים לעשות בארץ, גם אם זה יביא 3, שדרכם אפשר דרך ועדת חינוך ואז אישור מפה להביא לצורה הכי טובה של ארגון שיעשה את זה כמו שוועדת חינוך בוחרת, לדעתי זה יביא שינוי לטובה, ואפשר לעשות את זה עוד השנה, זאת אומרת כבר נפגשת בשבועיים שלושה אחרונים עם 10-15 אנשים אז אפשר להביא עם עוד 3, 4, 5 אנשים לשולחן כאלה, גורמי מקצוע, להביא אותם לוועדת חינוך אחר המסמך הזה ולהבין מה יותר טוב לנו כמתחרים, לחינוך ישראלי. ויכול להיות שחינוך ישראלי גם ייבחרו. זה גם הגיוני. שוב אני אומר, אנחנו לא מדברים על פרסונות.

לשכת ראש המועצה

אנחנו מדברים על תהליך. זה הקטע שיכול להוביל לדברים טובים וכמו שאמרתי, אני חושב שגם צוות מקצועי מתוך היישוב, שלצורך העניין אפשר להגיד 2-3 נציגים מכל בית ספר, מורים שהם מורים ותיקים שיכולים להוות פורום מקצועי כדי לתת תהליך גם משמעות מקצועית ולא רק, במחילה מכבודך, אני לא אומר עליך שום דבר. מה לעשות, אנחנו בני אדם ולפעמים חוכמה לא נמצאת אצל מישהו אחד, וכדאי להתייעץ עם עוד אנשים שהם גם גורמים מקצוע של הרבה שנים. לכן אני חושב שפורום מקצועי כזה של 2-3 מורים, 2 מורים מכל בית ספר לצורך העניין, יכול להוות לך לעזר. לך ולנו כמובן. זהו, זה בהקשר הזה, אני חושב שאם אפשר ליישם את הדברים האלה ולהביא את זה לתצורה כזאת, זה יכול להיות טוב. אני רק רוצה לסיים במשהו אחר, אני רוצה להגיד תודה רבה על הפרסום, פרסמת שחתמנו, זה לא קשור לחינוך, חתמנו עם סופר פארם להביא לפה, אני רוצה להגיד שזה תהליך מבורך, אני באופן אישי מודה לך על הדבר הזה. אני חושב שאם ישתפו אותנו כחברי מליאה בכלל בכל מיני תהליכים שכרגע לא משתפים, אני חושב שיצאו מפה תוצרים הרבה יותר טובים בכל התחומים. אם זה בחינוך, בדברים אחרים.

יגאל: עוד משהו? ענבל, את רוצה להוסיף?

ענבל אורן: אני חושבת שהתערבות של אנשים שאינם גורמי מקצוע דווקא פסולה, ועדת חינוך אמורה לקבל עדכונים. ועדת חינוך, ואני יושבת בה אני חושבת קרוב לעשר שנים, היא ועדה שאמורה להביא את הקולות מהשטח, ולשמוע את הדברים מלמעלה ולדברר אותם החוצה. היא לא הוקמה על מנת לקבוע איזה שהם דברים, היא כן יכולה להוות סוג של שיח וכן להוות את מה שהציבור רוצה. התוכנית בכלל הייתה ומדובר עליה לפחות שבע שנים, כאשר בית ספר רימון הוביל בראש להביא איזה שהיא תוכנית פדגוגית שונה, בית ספר רימון היה בית הספר הניסויי שעשו עליו את כל הניסויים. כן.

ליאור: נכון, כן.

ענבל אורן: זה בעצם אנשים שאני חושבת שזה משהו מבורך, זה לא משהו שצריך לעצור.

שגיא: אני אסביר מה הכוונה לעצור.

ענבל אורן: אני חושבת שעמותת חינוך ישראלי גם בשיחה שקיימה אורית בכמה וכמה פורומים, היא עמותה מאוד רצינית שמביאה למציאות וגם לא סתם יש באזור 170 משפחות, בלי סבא וסבתא, משפחות שיש להם ילדים, כ- 300 ילדים במערכות החינוך שכן מעוניינים שהעמותה הזאת תישאר. שזה קול יחסית גדול, שלישי אני חושבת, מכלל התלמידים ביישוב. הנקודה הכי חשובה זה שאנחנו צריכים לסמוך על האנשים שמובילים אותנו פה, שזה היום אוהד, פעם זה היה יאיר וושי, יחד עם יגאל, ובעצם לדעת לסמוך. נכון שפה מדובר על חינוך הילדים והכול אבל כמו שאנחנו סומכים על הרב הלוי שיביא פה כשרות כמו שצריך למקומות ביישוב, גם בחינוך אנחנו צריכים לסמך על אנשי המקצוע שמונו פה במועצה, זה הכול.

לשכת ראש המועצה

- אוגד, רצית להשיב? יגאל:
- אני אתייחס לכמה דברים. אני אנסה לסנן גם את הרעשים. קודם כל, הבאנו מי שהוא איש מקצוע. כל אנשי המקצוע שהבאנו, מפקחת בית הספר אמרה שהיא לא ראתה קידום כל כך מהיר בכל ה-12 רשויות שהיא מפקחת עליהן, אמרה את זה בפני חלק מהנוכחים, הם שמעו את זה גם. מנהלי בתי הספר היו מאוד מרוצים מהתהליך, וגם רוצים להישאר. מנהל ברקאי כתב שהוא נהנה שהוא עבד עם כמה יועצים, ההורים, כששאלו אותם בבית ספר רימון, ועד הורים ישב במליאה כמו שאמרתי, שאלו את יו"ר ועד הורים ברימון, אם היא מרוצה. היא אמרה: מעולה. אז מפקחת אומרת מעולה, מנהלים אומרים מעולה, מורים אומרים מעולה, הורים אומרים מעולה. מה הבעיה? מה הבעיה? עכשיו אם הייתה איזה שהיא בעיה אמיתית או שחשבתם על משהו, אף אחד מחברי המליאה שאני זוכר, לא ביקש לשבת איתי בפגישה ושאני אסביר לו את הדברים. אלא מה? העלו את זה ישר למליאה לעסוק.
- אוגד. סליחה, אני מבקש, אנחנו מדברים בכבוד, אל תגיד את המילה פארכה כל רגע, זה לא יעזור לך. אף אחד פה לא עושה פארכה, אנחנו דואגים לי, תאמין לי, שאפילו לא בתור חברי מליאה, בתור הורים אנחנו דואגים יותר ממך לחינוך של הילדים שלנו, אנחנו דואגים לא יותר מקצועית, אלא דואגים יותר שיהיה לילדים שלנו חינוך טוב, תאמין לי, אל תספר את הסיפורים שלך.
- יהונתן:
- יגאל:
- יהונתן:
- אבנר:
- אוגד:
- שגיא:
- אוגד:
- שגיא:
- יגאל:
- אוגד:

לשכת ראש המועצה

התושבים.

עשו משבר אפוזיציוני.

יהונתן:

היא לא במקום של להגיד מה הדרך המקצועית הפדגוגית, היא לא ועדה פדגוגית. לעומת זאת, הפיקוח של שר החינוך, מנהלי בתי הספר וגם עבדכם הנאמן – הם אנשי מקצוע. ולכן יש פורום שהוא מתאים לוועדת חינוך, לעניינים חברתיים, לנושאים דתיים, לפעילות משותפת בין בתי הספר והמון המון מרחב של הוועדה. אבל הוא לא לבחור יועצים מקצועיים, זה פשוט לא רלוונטי, איך שאני תופס את הדברים. אגב, בוועדת חינוך הייתה קבוצה שהייתה פעילה באופן קבוע, והיא הייתה מעודכנת בכל הדברים.

אוהד:

קודם כל, אוהד תודה.

יגאל:

רגע, אני רוצה להשלים בקטע שביקשנו לעצור. אני רוצה להבהיר מה הייתה הנקודה.

שגיא:

מה ביקשת לעצור? לא הבנתי.

יגאל:

את התהליך.

ענבל אורן:

אני אומר שהמטרה, שהבקשה לעצור את התהליך הייתה לא לעצור את התהליך כי הבנו שאין כבר הרבה מה לעשות, רק אני אומר שכשעושים את השינויים, לעשות בצורה מיטבית עם כל מי שהשינוי חל עליו ודיברנו על זה שאם צריך להיות מעורב נגיד שש שנתי, זה סגור – אין הרבה מה להגיד, זה החלטה של משרד החינוך וזה כבר נעשה. אבל אם יש תהליכים שאפשר לעצור רגע ולחשוב אם הדרך נכונה.

שגיא:

איזה תהליכים? לא הבנתי.

יגאל:

כמו למשל כיתות מעורבות בא-ג.

שגיא:

איזה כיתות מעורבות יש לך א-ג? חוץ ממכם שאתם פרסמתם, אף אחד עוד לא פרסם.

יגאל:

כן, היה דיון בשולחנות העגולים.

שגיא:

אבל איפה ראית שפרסמו שיש א-ג? השולחנות העגולים היו אחרי הפרסום שלכם.

יגאל:

אני אמרתי, אני אמרתי שלפני שמחליטים, בואו נעצור את הצורך להחליט.

שגיא:

מה שאתה אומר פה זה לא עלה בכלל בשום פורום ובשום צורה, לא לוועדת חינוך ולא לתת וועדת חינוך בשום צורה ש א-ג יהיה מעורב, בשום צורה לפני שזה?

יהונתן:

עלה רק כשאלה.

יגאל:

גם לא דרך משרד החינוך?

ענבל הלל:

לשכת ראש המועצה

בס"ד

- יגאל: לא, גם לא בדיון עם משרד החינוך
- ענבל הלל: הרב עודד אמר לי שזה כן עלה לדיון.
- יגאל: אתם אומרים פעם שנייה משהו שהוא לא אמיתי ואני אומר את זה בעדינות עכשיו.
- אוהד: משרד החינוך אמר שמבחינה ניהולית שככה זה יהיה, בסדר?
- יגאל: לא, היא טוענת שהוא אמר משהו הפוך, שאנחנו אמרנו.
- אוהד: הוא המליץ שזה יהיה.
- ענבל הלל: לא, אני לא אמרתי שאתם אמרתם, אמרתי שזה היה הדיון על הפרק.
- יגאל: אני תקף אתייחס לזה. בסדר? אני אתייחס גם לרב גד.
- יהונתן: אני מזכיר שאנחנו בכלל לא ידענו את הפרטים.
- ענבל הלל: לא יודעת על ידי מי.
- יגאל: אז אני אגיד לך על ידי מי זה גם עלה.
- ענבל הלל: זה היה לדיון אחר.
- שגיא: מה שבאתי להגיד, זה שאם יש תהליכים שהם רגישים ונוגעים לציבורים שונים ואפשר שלא לעשות אום בדקה ה-90 ולתת להורים להתלבט ולא לדעת בסד זמנים מאוד קצר להחליט דברים שהם מהותיים, אז אני מבקש כאן ועכשיו, אני לא יודע אם זה נעשה או ייעשה או שזה לא ייעשה.
- יהונתן: מתבצע כעת.
- שגיא: אני לא יודע, אין לי מושג כי באמת זו אחת הסיבות שביקשנו לקיים את הישיבה הזאת, כי אני לא יודע. זאת הייתה ההצעה שבואו רגע נעצור תהליכים שאפשר לחכות איתם שנה, בואו נחכה איתם, כדי שבסוף כולם יהיו מרוצים, ושבאמת נדע מה הצורך של השטח.
- ענבל הלל: ואם לא כולם אז לפחות 90%.
- שגיא: זה לגבי עצירת התהליכים, ולגבי הפארכה שאתה מזכיר אותה, אני רק רוצה לשאול מבחינה עובדתית אני לא יודע מה קרה שפתאום הוציאו את אורית מהמשוואה. אתה אומר שהיא הייתה יועצת כזאת טובה, אני לא זוכר בשום מקום שמי מחבריי או אני ביקשנו להוציא את אורית, מי הוציא אותה מהסיפור הזה? מי עצר את התהליך הזה?
- ענבל אורן: אתה.
- שגיא: לא אני.
- יהונתן: אוהד, אוהד, מי עצר את זה? אז אני אגיד לך מי עצר את זה.

לשכת ראש המועצה

- אתה שואל או אומר?
יגאל:
- אז אני אענה.
שגיא:
- כשהתחלנו את התהליך בבית ספר ברקאי, אז המורים בבית ספר ברקאי פתאום חיפשו מי זאת וראו שכתוב הרבה אורית והם מאוד נלחצו, התקשר אלי הרב אריאל, אמר לי: שמע, יש בעיה חמורה. האמת אני לא ידעתי, אני מוכרח להודות, אני לא מחפש ולא נובר בפייסבוק של אנשים 10 שנים אחורה בשביל לחפש משהו כזה, לא עושה את הדברים האלה. התרשמתי מקצועית. אבל אמרתי לו: תשמע, אני לא יודע, לא מכיר, מציע שתפתח איתה את זה כי היא אישה מאוד אמיתית ומאוד שקופה ומאוד אמינה, תפתח איתה את זה ותשמע מה שיש לה להגיד. הוא פתח איתה את הסיפור ונרגע קצת והרגיש טוב. הוא אמר לי: אני נרגעתי, הצוות גם יחסית בסדר אבל אני מרגיש שאני כתלמוד תורה צריך, אני מפחד מהשם, לא מהשם יתברך.
אוהד:
- חבל.
שגיא:
- ברור שהוא מפחד מהשם יתברך.
אוהד:
- שיירשם לפרוטוקול בבקשה.
יהונתן:
- ואז אמרתי לו: אין בעיה. אין בעיה, עוד לא התחלנו את התהליך בבית ספר ברקאי, אמרתי לו אין בעיה, בוא נלך לרב הלוי, מחר על הבוקר, נספר לו את הסיפור ונראה מה הוא אומר. מה שהוא אומר זה מה שנעשה. הלכנו לרב הלוי, סיפרנו לו את הסיפור, את כל הפרטים שידענו. הרב הלוי אמר: אני מבין שאם היא עובדת עם המנהל ועם המורים ותלמידים והיא אשת מקצוע כמו שאם יודעים, לא רואה בזה בעיה. ברגע שהוא אמר: אני לא רואה בזה בעיה, אז המשכנו את העבודה, זה הכול.
אוהד:
- אז איזה פארסה?
שגיא:
- ברגע שיצא, אני קראתי לזה פארסה, אם אתם רוצים נקרא לזה בשם אחר, לא יודע לתרגם את זה בעברית.
אוהד:
- המהומה.
יצהר:
- המהומה, תודה. ברגע שיצאה המהומה, התחילו ללחוץ את הרב הלוי והרב הלוי כתב למנהלים שהוא ממליץ לעצור את התהליך ושם הוא נעצר, זה הסיפור.
אוהד:
- אוקיי.
שגיא:
- בסדר, הרב הלוי התערב בדבר הזה, לדעתי זה עניין מקצועי, אני חושב שבהתחלה הוא אישר את זה, אחר כך הוא קצת הסתייג מזה ולכן עצרנו את זה לבינתיים ואמרנו בואו נעצור.
אוהד:
- אז המהומה לא הגיעה בניגוד למה שאמרת מכאלה שמנסים לעשות הון פוליטי או משהו כזה.
שגיא:
- המהומה הגיעה מאנשים שניסו לעשות, שוב, אני לא יודע את כל המניעים של
אוהד:

לשכת ראש המועצה

כל אחד. אבל מי שמסתובב בווטסאפים, ומקבל תמונות מהווטסאפים, גם שהם מעוותים, כלומר שולחים דברים שהם לא מדויקים או לא קראו את האותיות הקטנות, רק את האותיות הגדולות מה שנקרא ומפיצים את זה ואחר כך לך תוכיח שאין לך אחות. זה בדיוק הסיפור, זה נעשה אגב לצערי אני אומר, אני חושב שאתם כמובילי ציבור צריכים להילחם בתופעה הזאת, יש לכם אחריות להגיד: אנחנו נבחרי ציבור ולא רק לנופף בזה אלא גם לקחת אחריות. אני אומר את זה לא כי לא (לא נשמע) או משהו כזה אלא כי אני חושב שזה מה שצריך לעשות. הסתובבו ומסתובבים כל מיני פוסטים למיניהם או גם משנים עבורו, גם משלי אישית וגם של אורית, לא כחינוך ישראלי אלא כפרסונה אישית, מהפייסבוק האישי שלה, דברים שהם לא מדויקים, שהם לא מאומתים, שהם לא נכונים ומסתובבים ואחרי זה לך תוכיח שאין לך אחות, זה הכול.

יגאל: טוב, אוהד. תודה רבה.

אוהד: הנושא שענבל העלתה. הסיפור של מלכה, הסיפור של מלכה היה בשיחה.

ענבל הלל: אוהד, יותר חשוב לי שתקרא את הדף אחרון.

יהונתן: אוהד, עדיף לא לדבר על פרסונות פה.

ענבל הלל: א' למה בשלוש שנים קודמות כשהגעת, לא נעשה כלום.

יגאל: אבל העליתם אותה, לא?

יהונתן: עדיף לא לדבר.

יגאל: אתם העליתם.

יהונתן: אז יכול להיות שהיא עשתה טעות כשהיא העלתה את השם, אז להמשיך את הטעות הזאת?

יגאל: זה יישאר באוויר כאילו אנחנו ויתרנו על מלכה.

אוהד: אני לא שולל את האוטונומיה הזאת. ואני לא שמעתי מאף מנהל, הפוך, מנהל בית ספר היחידי שבא לבקש זה היה מנהל ברקאי והוא ביקש להצטרף לתהליך הזה. עכשיו אתם מוזמנים להתקשר לוורד ולשאל אותה האם היא רוצה להמשיך עם התהליך הזה או שהיא רוצה לחפש משהו אחר. לשאל אותה, לא להחביא תשובה, לשאל אם היא רוצה להמשיך או לחפש מקום אחר.

יהונתן: למה שנחביא תשובה?

אוהד: אני מתחייב לחפש כל מי שתביאו.

ענבל הלל: היא רוצה להמשיך עם התהליך הזה, נכון להיום שוחחתי עם הצוותים שם, בגלל שגם נאמר לה על ידך החודש שאתה לא מוצא אף אחד מספיק מקצועי ומומחה ואין גוף שילמד על (לא נשמע) ואי אפשר לעשות הליך פדגוגי והיא מרגישה שהאדמה רועדת לה מתחת לרגליים, כי היא הולכת להוביל תהליך של כניסה למרחבים פתוחים לכיתה עם שלושה קירות וזה משהו שהיא חייבת להתמודד איתו, עם מישהו שהוא מספיק מקצועי לצורך הפדגוגי הזה, ולא בהכרח יש

לשכת ראש המועצה

מענים למעלה.

- אוהד:** יש כאלה שהם לא מספיק טובים לדעתי, אבל לדעתי המקצועית. ואמרתי שאני מוכן, התקשרתי אני חושב להרבה גם טובים ואני עדיין חושב שגם אם היא אומרת את זה, זה לא בגלל שאורית היא לא מקצועית, אלא בגלל שמישהו שם את התמונה שלה בפייסבוק עם משהו לא רלוונטי.
- ענבל הלל:** אני לא מדברת על אורית, אתם קיבלתם את ההחלטה, המועצה, יגאל שהוציא את המכתב, אנחנו אפילו לא הוזמנו בשם התהליך של השקיפות שנעשה פה, אפילו לא הוזמנו לישיבה הזאת.
- ענבל הלל:** ואנחנו כסיעה, רק בגלל הפוליטיקה שאתם מציירים, הנקייה, לא הוזמנו לישיבה הזאת ולכן אנחנו לא יודעים למה התהליך נעצר לגופה של אישה, אוקיי? אנחנו מדברים על גופו של תהליך.
- יגאל:** אוהד, אוהד, תעצור. כי זה מתחיל להיות עוד פעם השיח שאף אחד לא שומע אחד את השני. אני אגיב בבקשה.
- ענבל הלל:** שנייה לפני שאתה מגיב.
- יגאל:** לא, רגע. לא, לא, ענבל את אמרת, את שלך כבר אמרת. ענבל, תלמדי גם להקשיב.
- ענבל הלל:** אני מקשיבה היטב.
- יגאל:** את לא יודעת להקשיב, עכשיו תקשיבי רגע לדברים שלי. אחרי זה אם תרצי להוסיף משהו, תוסיפי בסוף. אני לא רוצה לשמוע אותך עכשיו ענבל, תלמדי להקשיב. אני אתחיל קודם כל עם התהליך. התהליך התחיל לפני שבע שנים, הוא לא התחיל לפני שנתיים ולא לפני שלוש. הוא התחיל עם יועץ חיצוני בשם שמעון הראל, שבחרנו אותו, לא זוכר שעשינו לו ועדת קבלה ובדקנו לו פייסבוקים. לקחנו אותו כמפקח אזור ירושלים, הוא עשה פה את העבודה עם ועדת חינוך, יחד עם ועדי ההורים, יחד עם המנהלים. והוציא חוברת. רוב הדברים של החוברת שלו גם בוצעו, למעט שני דברים. אחד, הנושא הזה של לבחון כיתת בנות, והדבר השני לשנות את המסלולים שלנו מכיתת א, ג, ד, ו, לכיתות א-ו. מי שהיה בוועדת חינוך בשבע שנים אחרונות מכיר את זה בעל פה שזה התזות, ואמרנו כל הזמן: ביום שיהיה לנו מספיק תלמידים, אפשר יהיה גם לקיים את זה, כל עוד אין לנו מספיק תלמידים לעשות שלושה בתי ספר, אי אפשר לעשות את התהליך הזה כי אנחנו נקבל שני בתי ספר של בנות ובית ספר של בנים אחד. לשמחתנו, לפני שנה וחצי אישרו לנו בית ספר חדש כנגד הריסה של בית הספר הישן ומראש אמרנו שנלך פה על חדשנות פדגוגית, לזה מה שאנחנו כיוונו שנוכל לעשות אותו. זה לא סוד שרימון מלווים אותו חברות חיצוניות כבר קרוב ל-15 שנה, במקטעים רצופים ובמקטעים עם פער באמצע. ואחרי שמרום הייתה ולא הצליחה, ביקשנו להכניס אלטרנטיבה אחרת והלכנו לראות בתי ספר בכל הארץ. אישית גם אני הלכתי לראות מספר שיטות שונות של הוראה, זאת של אשכול אפילו לא אני מצאתי אותה, מצא אותה לשמחתי אוהד, אני נפגשתי עם ראש המועצה של אשכול, עברנו איתו את התהליך, שמענו ממנו את הדברים, ביקרנו גם בבית ספר, ראינו שמדובר על איכויות

לשכת ראש המועצה

אחרות לגמרי, ומאוד מאוד היה חשוב לנו שהירידה לפרטים הקטנים בכל בית ספר וזה מה שראינו שם. הוא התחיל את השיטה הזאת ברימון, סך הכול שנה שלמה עם פידבקים מאוד מאוד טובים. כשאני אומר פידבקים טובים, זה אומר הנהלת המחוז. הם מבחינתי הפרטנרים כדי לאמוד אם שיטה עובדת או לא, את מרום דרך אגב המחוז הביא, לא אנחנו הבאנו אותם ולא הייתה שם הצלחה. אמרנו להם שאנחנו לוקחים את המושכות אלינו כניסיון ותודה לאל זה הצליח מאוד. ברקאי אחרי שנה גם רצה למצוא לעצמו אלטרנטיבות. לפי דעתי הוא בדק כמה אלטרנטיבות. המלצנו גם על רימון. הוא ראה גם את רימון ומאוד אהב. ונכנס לתהליך, אוהד דיבר עליו בצורה מאוד מאוד ברורה, המפקחות שותפות, הרב גד שותף, המפקחת דיברה באופן מאוד מאוד ברור שהיא אמרה אותו גם בפגישה שהיה בה גם הרב, שהיא לא זוכרת התקדמות כל כך מהירה כמו בבתי הספר של קרני שומרון.

איזה רב?

יהונתן:

הרב הלוי שהיה איתה בפגישה, ישבו גם הרב גד וגם המפקחות. והן אמרו לכולנו פה שהן לא ראו מעולם התקדמות כל כך טובה בבתי ספר כמו בתהליכים שאורית מובילה אותם ואני חושב שזה רק מצביע על שיטה שהיא נכונה. אני מזכיר לכם שאוהד הביא גם את הרב אריאל, שדיברנו מקודם קצת על אוטונומיה של מנהלים, ואנחנו רואים את האוטונומיה של אריאל גם בברקאי שהוא עשה עבודה מדהימה שם. אנחנו רואים גם את מאיה שהגיעה לפני שנה ועשתה עבודה מצוינת. לצערי הרב לא רצתה להמשיך. אנחנו רואים את ורד שנכנסה, גם כן בתיווך של אוהד. רעיונות של אוהד. היא עושה עבודה טובה מאוד. כנ"ל גם אצל רותי בבית ספר רימון. סך הכול כשאנחנו רואים את התהליכים, אנחנו רואים אותם בצורה הכי נכונה שיכולה להיות, אני רואה את המנהלים אחת לשלושה חודשים, ארבעה חודשים בשיחות. כל השאר זה נטו עבודה שהיא שלהם, ואני חושב שהם עושים עבודה מדהימה.

יגאל:

יש לכם פגישות שוטפות אחת לשלושה ארבעה חודשים?

אבנר:

יש לאוהד כל חודש, אני ביקשתי ואני מצטרף אחת לשלושה חודשים. בסך הכול הם עושים עבודה נהדרת ומצוינת עם הרבה מאוד עצמאות בהחלטות שלהם ובתהליכים שהם רוצים לעשות אותם. אנחנו יודעים רק לגייס להם כספים אם הם צריכים כדי לעשות מרחבי למידה ודברים מהסוג הזה, אנחנו לא מתערבים בפדגוגיה של בית הספר. מבחינת ההורים, התהליך שאמרנו שנעשה אותו, כי אנחנו צריכים להגיע ל-1.9 עם בית ספר משואה, אמרנו מראש שברקאי כבר נכנס לתהליך, הוא עשה כבר מרחבי למידה בא-ב. דרך אגב, ביקרתי במרחבים האלה יחד עם הרב הלוי כדי לדעת אם יש חלילה איזה שהיא אג'נדה שמחלחלת לילדים, נפגשנו עם המורים. חד משמעית לא, היא לא מתערבת לא בתכנים הלימודיים ולא בשיח עם תלמידים. זה אחד הדברים. כי גם אני לא ידעתי בדיוק על מה כל הכעסים והאמירות שנאמרו. מבחינת תהליך, אני מזכיר, אחרי שגמרנו עם משרד החינוך, הרב גד בר טוב יחד עם היועצים שלנו, התהליך היה מול ועדי ההורים, אחרי ועדי ההורים זה היה צריך לעלות למליאה שנדחתה כמעט במשך חודש חודשיים ורק אחרי זה לצאת להורים. לצערי הרב, ברגע שנאמר שיש חשש, לא חשש, נאמר שא-ג מעורב – התחיל פה איזה שהוא גל שאף אחד לא הבין מאיפה הוא מגיע. רק אחרי שקראנו את חוסר הבהירות

יגאל:

לשכת ראש המועצה

הזאת שנודע להורים שכאילו מישהו הלך והחליט שא-ג הולך להיות מעורב.

- יהונתן: באיזה פורום אמרת שנאמר?
- יגאל: נדמה לי בהזמנה שלכם זה מופיע בשורה התחתונה, שאתם מזמינים את הציבור. ולמטה כתבתם א-ג מעורב.
- יהונתן: ועד אז זה לא נאמר בכלל בשום צורה?
- יגאל: בטח לא על ידי ובטח לא על ידי אוהד.
- יהונתן: למה נאמר לנו על ידי ועדי הורים ועל ידי גורמי מקצוע בכל בתי הספר פה שאתה נפגשת איתנו, כמו שאמרת לפני שנפגשת עם המליאה, כי רצית לעשות את זה בסדר הזה ואמרת את זה בפניהם. הרי אנחנו לא משקרים, זה 20 אנשים שמעו את זה.
- יגאל: מעולם לא שמע ממני ש א-ג מעורב.
- יהונתן: לא אמרת שיכול להיות ששנה הבאה?
- יגאל: אמרתי שההחלטה שהולכת לעלות לדיונים עם ההורים, האם א-ג יהיה מעורב או נפרד.
- יהונתן: אוקיי, אז שמה נזרק שאולי זה יקרה.
- יגאל: לא ולא.
- יהונתן: אבל זה מה שאתה אומר.
- יהונתן: כשאתה מעלה לדיון, זו הנקודה שבה זה עולה לדיון. וזה עלה לדיון אצלך. שאחר כך אנחנו שמענו את זה מוועדי הורים.
- יגאל: בדיון עלה מול הורים. אף אחד לא הולך וכותב להורים א-ג מעורב, כשזה לא נכון. כי הורים עוד לא קיבלו את ההחלטה.
- יהונתן: אני אומר לך שאתה העלית את זה.
- יגאל: בזימון לא שאלת שאלה. אמרתם שא-ג הולך להיות מעורב.
- שגיא: כי אנחנו רוצים לדון על זה, מה זאת אומרת?
- יהונתן: זה חלק מהתהליך.
- יגאל: לא, במליאה הקודמת שהזמנתם את ההורים וזה גם מה שגרם לכאוס.
- ענבל הלל: אה, זה מה שגרם?
- יגאל: אתה שואל אותי, אני עונה.
- שגיא: לא שאלתי, אני חולק עליך.

לשכת ראש המועצה

- ענבל הלל: כי גם אנחנו זרענו אחר כך חורבן בפייסבוק?
- שגיא: כשאני אומר, לא, כשאתה אומר שהכאוס נגרם כתוצאה מזה שאנחנו הזמנו את ההורים, אני יכול להגיד לך, אני חושב שהכאוס נוצר כתוצאה מזה שאתה עשית.
- יגאל: לא להזמין את ההורים, כשאתה מזמין את ההורים.
- יהונתן: זרעת כל מיני אמירות בכל מיני פורומים.
- יגאל: אמירות על התהליך רק בדיון מקדמי שמתבצע עם חברי מליאה כדי לעדכן אותם.
- שגיא: זה לא מקדמי.
- יגאל: חד משמעית כן.
- יהונתן: אבל ככה אומרים ועדי ההורים והמורים.
- יגאל: ועדי ההורים לא אמרו לך את זה.
- יהונתן: אתה אמרת לנו את זה: זה מובא לאישור המליאה אחרי זה.
- יגאל: יהונתן, ברור לי שדברים שאני אגיד יקפיצו אותך, אבל ועדי הורים ישבו פה ואמרו שהתהליך היה איתם. וגם מהם ביקשתי: אל תוציאו את זה לשום פרסום, היה תהליך עם ההורים, ענבל, האזנתי לדברים שלך שאני לא מסכים כמעט לשום דבר מהם.
- ענבל הלל: אוקיי.
- יגאל: ואמרתי לך שרובם גם מנותקים מהמציאות ובטח מהאמת. לא אמרתי לך מילה, נתתי לך לסיים את הדברים שלך, אני מודיע לך שההורים / ועדי ההורים היו מעורבים.
- ענבל הלל: אז תמשיך לדבר שקר.
- יגאל: וועדת חינוך הייתה מעורבת. ועובדה בדיון שהיה אחר כך בוועדת חינוך קמו נציגים מתוך ועדת חינוך וגם את היית בחדר ואמרו לך "אני לא יודע על מה את מדברת. דיברו איתנו כל הזמן על א-ו, דיברו איתנו על חינוך ישראלי", אז לבוא ולהגיד את זה היום שוועדת חינוך לא ידעה?
- ענבל הלל: היא פתחה תת ועדה והיא לא הייתה פעילה.
- יגאל: שום תת ועדה, תעצרי רגע, תלמדי להקשיב.
- ענבל הלל: לא, זה הבעיה שלכם.
- יגאל: תרשמי לך אם את רוצה להגיד משהו.
- ענבל הלל: אתם חושבים שהציבור מטומטם. שהכאוס יהיה כי אנחנו קראנו להם להקים פה איזה מהלך פוליטי.

לשכת ראש המועצה

יגאל: ממש לא, אני לא אתן לך לעשות את זה פעם שנייה. לקחת תהליך שהיה נכון, התהליך הנכון היה קודם כל מסגרות פדגוגיות, שזה משרד החינוך, מנהלים, יועצים. אחרי זה, ועדי הורים עם ועדת חינוך, אחרי זה חברי מליאה, אחרי זה הורים.

ענבל הלל: אתה לא אמור לשמוע קודם את ההורים?

יגאל: יש לפני זה את חדרי מורים שהם קודם כל לפני הורים כי אני צריך לשמוע את הצד המקצועי. אחריהם אני צריך לשמוע את חברי המליאה.

ענבל הלל: אבל זה לא משנה.

יגאל: ולכן זה נאמר למליאה. ואחרי זה אמרתי לכם שזה יוצא להורים. ואתם מה שעשיתם, זה מה שגרם לכאוס.

ענבל הלל: אבל אתה לא דיברת לפני ההורים.

יגאל: אמרתם להורים כאילו יש פה איזה שהוא סוד שצריך לדבר עליו.

ענבל הלל: אתה אמרת להם במפורש מה יהיה בפועל, אתה לא התייעצת עם צוותי ההוראה. אתה אמרת, באת ואמרת באופן מפורש מה הולך להיות התהליך.

יגאל: הסברתי מה התהליך רק לאחר השיח עם צוותי המורים.

ענבל: בחיים המקום הזה לא היה מפולג ומפורק כמו המקום שאתה הסתת אליו.

יגאל: ואת יש לך יד בתוך הדברים האלה שגורמים להסתה.

ענבל הלל: נכון. אני מסיתה.

יגאל: כל הזמן את אומרת מילים שבינן לבין המציאות אין קשר, כשאני מדבר על תהליך – אני מדבר על תהליך. אני לא מדבר על תוצאה. כשאני מדבר על תהליך, זה אומר מה התהליך, אמרתי פדגוגיה, חדרי מורים, נציגות הורים, חברי מליאה, הורים. זה היה התהליך. נעצר בשלב שלכם. כי במקום לבוא ולקבל את הדברים ולשמוע, עכשיו בתהליך אנו הולכים להורים להשמיע ולפתוח שולחנות עגולים ומדברים על הכול.

יהונתן: שלושה שבועות. בגלל שזה היה בשנייה האחרונה, דחו את זה. בטח.

יגאל: ממש לא.

ענבל הלל: במליאה זה היה אמור להיות עשרה ימים.

יגאל: דחינו בגלל שהמליאה נדחתה במשך חודש וחצי, אני מזכיר לכם.

יהונתן: לא, לא נכון.

יגאל: כל פעם רצינו להעלות את זה וזה לא יכל להגיע וזה נדחה.

שגיא: אני חושב שבסוף יש בינינו מחלוקת לגבי האם התהליך נעשה בצורה כמו

לשכת ראש המועצה

שאתה חושב שהוא נכון היה להיעשות לבין איך שאנחנו רואים שתהליך, זה הכול. אף אחד לא בא לעצור פה את התהליך ואני רוצה להגיד שיש גם עובדות, יש גם עובדות. שבועיים לפני שבאת אלינו, הודעת לוועדי הורים ולמורים. בסדר? אם הישיבה נדחתה בחודש וחצי, זאת אומרת היית צריך להודיע להם חודשיים קודם לכן כבר. זה לא שהודעת להם.

יגאל: למי להודיע חודשיים?

שגיא: אתה אמרת שאתה באת להודיע לנו, אחרי שכבר הודעת לוועדי הורים והודעת והרישום נדחה בחודש בגלל ששיבת המליאה לא התכנסה. ישיבת המליאה נדחתה בחודש וחצי, זאת אומרת שוועדי ההורים והמורים היו צריכים לדעת חודשיים לפני כן, הם ידעו שבועיים לפני ישיבת המליאה שהיא נדחתה כבר.

יהונתן: אני חושב שאתה מייחס לנו כוח יותר מדי גדול.

יגאל: אני מנומס לכבד אתכם בדיון ולהכניס אתכם, כנראה שעשינו גם טעויות בזה שחיינו ולא עדכנו את ההורים לפני שעדכנו את חברי המליאה. אני מודיע: זו טעות שלי. לא הייתי צריך לכבד אתכם, לא הייתי צריך לחכות לכם, לא הייתי צריך לתת לזמן הזה. והיינו צריכים לעשות את השיח עם ההורים.

יהונתן: וזה תהליך נכון מה שאתה חושב.

יגאל: לאור מה שקרה בהחלט לגיטימי לחלוטין.

ענבל הלל: מעולה, הכבוד של ההורים יותר חשוב מהכבוד שלנו, באמת.

יגאל: אני חושב שההורים היו צריכים לשמוע את זה בתהליך שאמרנו אותו שחשבנו שהוא הכי מדויק שיכול להיות. לוחות הזמנים נקבעו מהרגע שמשרד החינוך הודיע לנו שזה מה שהוא רוצה לסגור. משם אנחנו מתחילים לגזור אחורה. לגזור אחורה זה אומר שיש לנו את המנהלים שרצים על התהליך, שיש לנו את המלווה של התהליך, שיש לנו שת"פ של ועדת חינוך של ועדי הורים, מליאה, ואחר כך ההורים כדי לדון בשאלות מפתח. עכשיו בואו נדון מה זה שאלות המפתח. שאלות המפתח הן סך הכול שתיים / שלוש. אחת, מה הכיוון של כל בית ספר שאמרנו שלא יהיה רק סביב התורני, אלא ייקח על עצמו מסלול נוסף ואמרנו שלא צריך להיקבע בשנה הראשונה. ייקח שנה, שנתיים, שלוש שנים, כל בית ספר ייקח את הכיוון שאליו הוא רוצה: הומני, ריאלי, מחשוב, תורני. כל אחד שיבחר את המסלול שלו, בטח בזה אנחנו לא יכולים להתערב. הדבר השני שאמרנו זה א-ג.

שגיא: שאלה, היה ברור שזה הולך לקרות בתהליך של שנתיים שלוש?

יגאל: אני מעריך שזה מה שייקח בכל בית ספר.

שגיא: ועל סמך מה הורה צריך לרשום את הילד שלו לבית ספר?

יגאל: לא על זה, הורה לא רושם את הילד שלו עכשיו לפי מסלול האקסטרם שהבית ספר לוקח, אני מתאר לעצמי שעוד שנתיים שלוש זה יהיה אבחנה בין בתי ספר. כרגע זה עוד מוקדם מדי. כרגע אנחנו יודעים שיש בית ספר לבנים, בית ספר

לשכת ראש המועצה

לבנות ויש בית ספר מעורב. הדילמה הנוספת שהייתה, ד-ו ממשיך גם על פי משרד החינוך נפרד. א-ג האם נפרד או מעורב. התחושה שלנו הייתה שאם אנחנו רוצים לראות את בית ספר משואה או בית ספר לפידים ממשיך, צריך להיות שגם ב-ו צריך להיות נפרד. א השארנו את השאלה הזאת להורים באותו סקר אחרון שנעשה שהוא יותר כבר תהליך רישומי, ואני חושב ששם אוהד לקראת סיום ההכנה שלו אז אפשר לראות גם את התוצאות. אני חושב שהוא די מראה בגדול, אני ראיתי רק את החלק שלו, שההורים רוצים מה שהיה עד היום כנראה שימשיך להיות, יש הורים שרוצים נפרד, יש הורים שרוצים מעורב. וכנראה אי אפשר לתת את המענה הזה לכולם, אנחנו מדברים רק על כיתה א ולא מעבר לזה. אז תכנים דיברנו, חלוקה לפי בית ספר דיברנו והנושא של יחד או בנפרד או מעורב, אני מעריך שברגע שייגמר הרישום. עוד חלק אחד שהוא בעייתי זה הנושא של ברקאי, כמה ברקאי יכול להכניס תלמידים לכיתות, במידה ויש ילדים שירצו לעבור, כרגע אנחנו בודקים את כל הכיתות מה הקיבולת המלאה שאפשר יהיה עוד להעביר ילדים לכאלה שרוצים בכל זאת להעביר לברקאי. צריך לשבת עם ברקאי לראות כמה הוא יכול להכיל בלי להרוס לעצמו את שנת הלימודים הבאה כי מסגרות כבר קיימות ואז לנסות לראות איך זה מתחיל להיות בנוי, אני מעריך שתוך שבוע כבר יש את כל הנתונים של הסקר האחרון, כל ההורים יקבלו את כל התכנים שעלו בכל השאלות של השולחנות העגולים, יוכלו לרשום. להגיד לכם שכל הורה יידע במאה אחוז ויישב עם עצמו במאה אחוז כשהוא יודע? לא, אני מעריך ששמונים אחוז כן. עוד עשרים אחוז יצטרכו לשאול, לעשות סבב שיחות נוסף כדי להבין, לדייק יותר את הבחירה שלהם. גם המנהלות יהיו לרשותם, מנהלים יהיו לרשותם, אוהד יהיה לרשותם והכול יהיה בסדר.

- יהונתן: רק שאלה. יש חוזה מול העמותה?
- יגאל: בטח שיש חוזה.
- יהונתן: שאנחנו משלמים כסף והם?
- יגאל: מזכיר שהיא כבר שנה שנייה אצלנו.
- יהונתן: אני אשמח לראות את זה.
- יגאל: אין שום בעיה.
- ענבל הלל: אני רוצה להגיד משהו בכל זאת, לחזור אחורה קצת לעניין הזה של השקיפות. אוקיי? אתה כתבת מפורש שחברי המליאה ידעו הכול, הוצאת אותנו בצורה כאילו אנחנו באים ומחפשים פוליטיקה זולה. וכמו שיהונתן אמר, אני חושבת שבכל שנתיי בקרני שומרון ויש לי פה ותק של הרבה שנים, המקום הזה לא היה מפולג ומפורק ומלחמות בין משפחות יותר מאשר עכשיו.
- יהונתן: הוא אמר את זה, לא אני.
- ענבל הלל: בגלל שאנשים מרגישים שנעשו דברים מעל הראש שלהם. בגלל שתהליכים לא שקופים, בגלל שלא מתייעצים עם הציבור. אני כתבתי על זה כמה פעמים לקבוצת המליאה. אבל לא יכול להיות שמי שאין לו פייסבוק, שקשור בהכרח

לשכת ראש המועצה

ומקושר לראש המועצה, חבר שלך, הוא לא יידע איזה שהם עדכונים בנוגע לענייני חינוך, בנוגע לעדכונים אחרי ישיבות מועצה. הפייסבוק של המועצה לא מתפקד בהכרח, אין בו עדכונים יומיים, אין בו עדכונים בענייני חינוך, אין בו שיתוף. גם האפליקציה והאתר, אנשים צריכים להיות מחוברים בכל מיני פלטפורמות דיגיטליות, ולא צריך להיות חבר אישי של ראש המועצה כדי להגיב לגופם של דברים ולגופם של תהליכים, על כל מיני פרסומים. אני חושב שזה לקוי והמועצה צריכה להתנהל אחרת בעניין הזה.

- אבנר: זה בסדר מבחינה משפטית שפייסבוק שלך פרטי הוא משמש כפלטפורמה פרסומית של כל המועצה ולא הפייסבוק של המועצה?
- יגאל: יש פייסבוק של המועצה ויש פייסבוק שלי פרטי.
- ענבל הלל: אבל בפייסבוק של המועצה יש לך עדכון אחת לתקופה.
- יגאל: אני מפרסם בו את מה שאני רוצה לפרסם, אתה מפרסם אצלך מה שאתה רוצה.
- אבנר: מה שאתה מפרסם ביחס למועצה, ענייני מועצה.
- יגאל: עולה בדרך כלל בניזולטר שמפורסם אחת לשבועיים בכל המיילים של היישוב.
- אבנר: אוקיי.
- יגאל: בסדר? עכשיו אני אקריא לך משהו מפרברואר 2021, אפרופו שקיפות מה שאמרת.
- שגיא: מאיפה אתה מקריא?
- יגאל: מתוך פרוטוקול מליאה. זה ארוך, בסדר? אני אנסה לקצר את מה שסימנתי אפילו באדום. "היום עשינו סבב מנהלים להבין איך משמרים דברים מהקורונה, משתמשים בתהליכים, אחר כך על העבודה של משואה, מה מאיה עושה במשואה ואריאל בברקאי, מלכה עם לפידים, ורותי שעושה את השינוי ברימון. מי שלא ראה איך נראה בית ספר רימון – אני מאוד ממליץ ללכת לראות. רותי עושה שם שינוי מהותי, מי שמלווה אותה זה עמותת חינוך ישראלי, שעושה שם עבודה מצוינת, אנחנו ראינו אותה בחבל אשכול כשהיא עושה שם שינוי מאוד מעניין בבית ספר, שמחולק לבתים ולימוד בחללים שמשוברים בין הגילים, ילד בכיתה א יכול ללמוד עם ילד בכיתה אחרת. שיכול להזניק אותנו".
- ענבל הלל: אוקיי, בתור חברי מועצה.
- יגאל: לבוא ולהגיד אחד שלא ידענו, גם אני אומר לכם: אתם רוצים? לכו לראות. חינוך אני לא קובע יועצים. את אומרת שמעולם לא ידעת. וישבת בדיון הזה. אני מזכיר לך גם שרותי באותו דיון גם אומרת: יש לי משהו להוסיף לחינוך, ועדת חינוך על הנושא הזה. גם אומרים לך אנשים מתוך ועדת החינוך שהם יודעים שהיה א-ו מדובר.
- ענבל הלל: שאנשים לא יודעים.
- יגאל: יש לך איזה שהיא בעיה, כשאומרים לך משהו שהוא נוגד את מה שאת מנסה כל

לשכת ראש המועצה

הזמן לשמר לעצמך, את ישר קופצת. גם בוועדת חינוך שאני השתתפתי בה ואני לא משתתף בוועדת חינוך, הייתי אולי פעמיים בארבע שנים אחרונות, אני סומך על הוועדה שתעשה את שלה. קמות חברות מתוך הוועדה ואומרות לכם: על מה אתם מדברים? ידענו שהולך להיות א-ו, ידענו על חינוך ישראלי, שום דבר לא נפל כרעם ביום בהיר, הדיונים שהיו צריכים להיות אחרי זה הם בסך הכול שלושה דברים. האם א-ג יהיה מעורב או נפרד, האם לבית ספר יהיו תכנים נוספים מעבר לתורני ואיך יתחלק בסוף בית הספר בנים בנות לגבי ההמשך של ד זה הדיונים.

- ענבל הלל: אפשר להגיב?
- יגאל: על יועצת כזאת או אחרת. אני לא חושב שעשינו את זה לא ביועצים שאנחנו לוקחים כדי לבנות בתי ספר, ולא ביועצים שעשו לנו פרוגרמה לספורט, לא ביועצים שעושים לנו דברים אחרים. יועצים לצורך העניין באים להיבחר על ידי אנשי מקצוע.
- שגיא: יגאל, אתה מפספס את הנקודה, זה לא מה שאנחנו באים להגיד, אנחנו באים להגיד, מצדי שזה לא אכפת לי מזה. אין לי משהו נגד ואמרת את זה 7 פעמים.
- יגאל: אז מה אתה עכשיו רוצה?
- שגיא: למה אתה לא מתייחס למה שאני אומר? אתה מתייחס למה שאתה רוצה להשמיע. תקשיב למה שאני אומר ואז אולי תענה לעניין.
- יגאל: תגיד לי מה אמרת שעד היום לא קיבלת תשובה?
- שגיא: אני אגיד את זה, אני ארשום את זה בגדול. אין לי בעיה נגד חינוך ישראלי, אין לי בעיה נגד אורית, לא יודע, אולי בסוף יש לי בעיה. לא יודע, זה מה שאני מנסה להגיד. אם היית מיידע אותנו ועושה תהליך מסודר כשמדובר בענייני חינוך.
- יהונתן: כשעדיין אפשר לעשות אותו. עדיין, הוא קצת בשנייה האחרונה.
- יגאל: ליידע אותך על מה? לא הבנתי.
- שגיא: על כל התהליך הזה.
- יגאל: התהליך הזה בוצע על פי כל הכללים שבוחנים. אתה רוצה עכשיו לבחור יועץ? אני לא מצליח להבין.
- שגיא: אז אני מסביר, אני מבקש שכשאתה – למה עשית שולחנות עגולים אם ככה?
- יגאל: כדי לדעת מה ההורים רוצים לגבי ההמשך של משואה ולפידיים, לא לגבי יועץ.
- שגיא: אני מדבר על שינוי.
- ענבל הלל: זה נשמע שנעשה איזה שהוא תהליך.
- שגיא: ענבל, את לא נותנת לי, אם זה אורית או לא, או שזה שגיא שיעשו את התהליך,

לשכת ראש המועצה

את השינוי, זה לא מה שאנחנו באים להגיד. זה לא הנקודה, הנקודה היא פשוטה. עושים פה שינוי של שלושים שנה. תקרא לזה איך שאתה רוצה לקרוא לזה.

יגאל: על איזה שינוי אתה מדבר, על א-ו?

שגיא: א-ו, שינוי פדגוגי, שינוי של מעורב-לא מעורב, שינוי מבנה. זה דברים שהורים צריכים לדעת אותם כשמתחילים לקרות. לא בסוף, כמה דקות לפני שזה קורה, אתה מסכים איתי?

יגאל: לא, אני אסביר לך גם למה. כי אם אתה מבין שאת התהליך הזה קודם כל אתה צריך לדעת פדגוגית מצליח לא מצליח, אתה מתחיל עם אנשי הפדגוגיה. התחלנו עם אנשי משרד החינוך. יועצים פלוס הרב גד בר טוב, אלה הראשונים, איתם אתה מתחיל. בכלל ריאלי להעלות כזה דבר או לא ריאלי? אמרו לנו ריאלי, לכו על זה, אין לנו יותר בתי ספר של א-ג, רק א-ו. אמרנו אוקיי, יש לנו אור ירוק ללכת על התהליך הזה. עכשיו עם התהליך הזה ממשיכים. הלכנו לוועדת החינוך והלכנו לוועדי ההורים, אמרנו: אתם שותפים, התהליך הולך לא-ו, מה אתם מציעים שיהיה? בנים-בנות? אמרנו אין לנו מספיק בנים כדי לעשות שלושה בתי ספר שיש בהם בנים-בנות, ברור לנו שיש לנו כיתה או שתיים בבית ספר לפידיים שממשיכה למשואה, זאת אומרת הולך להיות לך בית ספר מעורב אחד, בית ספר בנות אחד – כי יש דרישה כבר הרבה מאוד שנים ואף ראש מועצה עדיין לא עשה את זה, לבית ספר בנות בלבד. כי כל הזמן אמרו כמו שיש אלטרנטיבה, רוצים גם אלטרנטיבה לבנות. מצאנו שיש עכשיו גם אלטרנטיבה לבנות, ברקאי ממשיך כרגיל.

שגיא: בשלב הזה היית צריך לשלב הורים.

יגאל: ואיזה שאלות תשאל את ההורים?

שגיא: מה זה קשור?

יגאל: איזה שאלות? אתה צריך לנסח את השאלות.

שגיא: "בואו קחו חלק, בואו תצטרפו לוועדת לחינוך".

יגאל: אבל אלה השאלות, אלה השאלות. אחרי שאתה יודע מה חסר לך בפאזל וידענו מה חסר, חסר לנו האם מעורב או נפרד, היה חסר לנו את התהליך איזה מסלול כל בית ספר רוצה לעצמו, אמרנו זה הולך להורים. דרך אגב, אני מצפה למשל גם לאיזה מסלול בית הספר הולך, זה הורים אבל בעיקר הצוות הפדגוגי. מעורב או לא מעורב זה יותר הורים. כי זה הרישום. יבואו יותר הורים יגידו מעורב – יהיה מעורב. יגידו הורים: רוצים רק נפרד – יהיה נפרד. אבל זה התהליך שעליו אתה כן יכול לשאול את ההורים. איזה מקום בית הספר הזה הולך בעוד שנתיים שלוש? ריאלי, אומנותי, ספורט, איכות סביבה? אני מעריך שזה משהו שיתגבש ועד הורים, הנהלת בית ספר – קחו לעצמכם שנתיים שלוש, גם מותר לטעות ולנסות. תחליטו השנה אתם רוצים פדגוגיה תורנית, אתם רוצים עוד שנתיים לעבור לסייבר, אתם רוצים? קחו את זה לאן שאתם רוצים.

לשכת ראש המועצה

- יהונתן: יש לי שאלה, יגאל. לגבי מה שהקראת גם. אתה זוכר שאני יזמתי הקמת בית ספר לבנות פה? שאני יזמתי את זה? זה שכתוב משפט וחצי. זה לא אומר שאני יזמתי את ההקמה של הדבר הזה, אז מה? אמרתי שני משפטים בתוך הפרוטוקול. מה שהקראת עכשיו מתוך 16 עמודים של מליאה להגיד משפט כזה, זה לא עדכון.
- יגאל: זה עדכון על התהליך.
- יהונתן: אני מסביר, כמו שאני לא זה שיזמתי דבר כזה אלא דיברתי על זה בשני משפטים – זה אותו דבר.
- יגאל: אם חינוך כל כך נמצא אצלך בנימים, היית שומעת אותי אומר, היית עוצרת, אומרת לי: יגאל, על זה אני רוצה לקבל הרחבה. דיברתי על כל בתי הספר.
- ענבל הלל: אתה הולך לעשות את זה בכל בתי הספר. דיברת על בית ספר רימון ששם זה מתקיים.
- יגאל: גם רימון אמור לעניין אותך, לא?
- שגיא: עם רימון זה כבר תהליך שנעשה.
- יהונתן: אבל אתה הולך למקום לא נכון, שלושה משפטים בפרוטוקול זה לא תהליך, אז מה, אז אמרת את זה מתוך שלוש שעות של שיחה.
- יגאל: אני מסביר לך פעם רביעית שזה עדכון ולא תהליך. התהליך – אמרתי לכם אותו כרגע. מהרגע שמשדד החינוך אמר אור ירוק שהולכים על התהליך, אתה סופר לאחור.
- אבנר: זה בדיוק מה שאנחנו אומרים אבל.
- יגאל: לא, התהליך לא התחיל בפברואר 2021.
- שגיא: נכון יגאל, אתה צודק.
- יגאל: הוא התחיל לפני פברואר 2021.
- יהונתן: זה רק אומר שמאז לא עשינו שינוי.
- שגיא: יגאל, וזה בדיוק מה שאמרתי לך בתחילת הדיון. בנקודה הזאת אנחנו חלוקים.
- שגיא: לצערי אנחנו חושבים שתהליך צריך להתבצע בצורה מסוימת, אתה רואה את זה בצורה אחרת, זאת המדיניות שלך. בסוף אתה תחליט.
- יגאל: מחליט על מה?
- שגיא: איך לייצר את התהליכים של שינויים בבתי הספר.
- יגאל: אז אמרו לך, אז הסבירו לך בערך, אני אסביר את זה פעם נוספת. התהליך התחיל מהרגע שמשדד החינוך נותן את האור הירוק שלו. נדמה לי שזה היה לפני 4 חודשים, 5 חודשים. קל לי להגיד לך את זה כי אני יודע מה היה באותו

לשכת ראש המועצה

עניין ואמרתי מקודם את דעתי מה נאמר באותו עניין על ידי אחת המנהלות, כי זה נאמר באותו פורום.

- שגיא: מה משרד החינוך אמר לפני 4 חודשים?
- יגאל: שאפשר לצאת לדרך עם א-ו. זה היה לפני חמישה חודשים, שישה חודשים גג. מעכשיו אתה מתחיל לרדת למטה. מה אתה מעביר ברמת החלטת הורים, מה אתה מעביר ברמת פדגוגיה, מה אתה מעביר להחלטת מורים, כי יש לך בעיה שיש לך שני בתי ספר, אחד יש לו הרבה מורים א-ג, השני יש לו הרבה מורים ד-ו. איך אתה יודע לעשות את החיבור הזה? איך אתה משלב את הסתדרות המורים, מי לוקח על עצמו לעשות את המעבר? מי מראיין את המורים? זה תהליך ארוך, זה לא תהליך קצר. ולכן אתה מתחיל קודם כל עם הפדגוגיה, הולך או לא הולך. קיבלנו מהמנהלים את הרעיון ישר ללכת על זה. עכשיו אתה יורד לוועדת חינוך, לוועדי הורים – יושב ועדי הורים, איך זה עובר, מה צריך ללכת מול הורים. אחר כך זה עולה מול המליאה כעדכון, הולך עכשיו להורים כתהליך. פה זה נתקע ואז מה זה נתקע? עבר לשולחנות העגולים כשיש מתאר. דרך אגב, רוב השיח ההורי לא היה על צד הפדגוגיה, היה על מה שאוהד אומר. על הצד של הרבנית.
- שגיא: מי העלה את זה אבל? מי העלה את זה?
- יגאל: אתה שואל אותי מי העלה את זה?
- שגיא: היה פה דיון בחדר שלך.
- יגאל: על הרבנית רפורמית?
- שגיא: על אורית.
- יגאל: על רבנית רפורמית?
- יגאל: על מה אתה מדבר עכשיו?
- שגיא: הייתה ישיבה אתך, עם הרב לוי.
- יגאל: עכשיו הייתה לפני שבועיים.
- שגיא: נכון.
- יהונתן: אבל זה היה לפני השולחנות העגולים.
- יגאל: ממש לא. כי כל הפרסומים הרעים האלה היו לפניה.
- יהונתן: מה לא? זה היה לפני שולחנות עגולים.
- יגאל: השיח עם הרב הלוי היה לפני שבוע, שבוע וחצי. אחרי כל השיח שהיה.
- ענבל הלל: לפני שולחנות עגולים.
- שגיא: אתה לא היית בישיבה שכולכם הייתם?

לשכת ראש המועצה

- יהונתן: יש הרבה עשייה, יגאל.
- יגאל: כשלושה שבועות, כל השיח האינטרנטי הזה היה לפני השיח עם הרב הלוי, בוא, אל תתבלבלו לי עכשיו.
- יהונתן: לא, דיברת על השולחנות העגולים איתנו.
- יגאל: לא בעקבות הדיון עם הרב הלוי, לפני הדיון עם הרב הלוי.
- יהונתן: לא, אתה דיברת על השולחנות העגולים שזה בא עם מטען. גם המכתב הזה עשה מטען מאוד גדול בציבור, דרך אגב, זה מכתב שהיה יכול גם להיות בצורה, באמת, יגאל, בתור מנהיג של היישוב, אני חושב שהיית יכול להסיר משם שני משפטים שמדברים על זה שיש פה לא מעט משפחות שכתבת עליהם שזה לשון הרע והסתה וכל מיני דברים, לשון הרע ועוד משהו. אני חושב שיכולת להשמיט את שני המשפטים האלה והיית יוצא יותר גדול.
- יגאל: אני חושב שאתה טועה, כי בסוף כמנהיגות אני צריך לקחת גם אחריות. כשאנשים באים ואומרים לשון הרע כנגד אישה שלא עשתה להם כלום ומצלמים תמונות שלה שמישהו אפילו לא מתייג אותה, וכותב בפוסט בשנת 2021, צריך להיות אחרי 2021 הפרסום שלו, ולוקח תמונות מ-2017 ולא מתייג אותה, ומישהו מנפנף אתה רואה היא עדיין שמה, זה לשון הרע.
- יהונתן: תסביר לי מה זה עזר המשפטים האלה.
- יגאל: לשון הרע זה כשאתה שם תמונה של בצלם ואתה אומר שהיא תומכת בבצלם.
- יהונתן: אנחנו מדברים על שני דברים שונים.
- יגאל: אני יודע שזה לא מתאים לך.
- יהונתן: לא, בסדר.
- יגאל: הפרסומים שלה היו על הנושא של בצלם, שהאשימו אותה שהיא תומכת בצלם, שכחו רק לקרוא את החלק התחתון שהיא מתנגדת לדברי בצלם, והיא יוצאת כנגד דברי המנכ"ל. אחר כך שמו תמונה של חיילים ואמרו שהיא נגד צה"ל, רק שכחו לקרוא למטה שהיא אומרת שהיא מקבלת והיא מבינה ואוהבת את חיילי צה"ל שעומדים במשימות.
- יהונתן: איך הגענו לזה?
- יגאל: רגע, שאלת אותי מה זה לשון הרע, זה לשון הרע.
- יהונתן: לא, לא שאלתי אותך מה זה לשון הרע, שאלתי אותך מה עזר שבמכתב כתבת את ההתבטאות הראשונה, למה?
- יגאל: אני אסביר. כי בסוף אנחנו מדברים בחיים ופרנסה של בן אדם. בן אדם שבא לעבוד אצלנו ודעותיו יהיו דעותיו, הפוך – אני כמה שיותר אנשי שמאל שמגיעים הנה ואני יודע להפוך להם את הדעה ולהראות להם שההתייבבות וההתנחלויות הם אבן היסוד של המדינה הזאת, אני מרוויח אותם. עשינו את זה בהתחלה עם

לשכת ראש המועצה

מתכננת ערים, גייסה לנו קרוב ל- 6 מיליון שקלים, היום היא אחת האוהדות של ההתיישבות. אורית, לפני שבאה לכאן, שאלנו אותה: מפריע לך לבוא לשומרון? אמרה: לא, איפה שיש ילדי ישראל, אני מגיעה כדי לעשות חינוך. פדגוגיה, לא חינוך. לכן כשבאים ועושים עליה עליהם כזה, משתמשים בביטויים שמעולם לא היו ולא נבראו וגם שולחים לרב, הרי משמה זה היה. הרב בשעה עשר בלילה ממשיך לקבל כל מיני הודעות שבינם לבין המציאות אין כלום, עכשיו עשו לה הפשטה במובן המילולי, שמעולם לא עשינו את זה לאף אחד. מעולם לא בדקנו פה שום מחנך, שום מנהל, שום יועץ, כמו שעשו את זה לה. בחיים לא. והאישה יושבת פה ועונה לכל אחד לגופו, בסוף באחת עשרה בלילה עוד ווטסאפים והודעות שמראות שהיא רוצה להשתחרר, היא מבקשת כבר לפני שלוש שנים להשתחרר מאיזה שהיא עמותה שעוד נשארה ואותה עמותה גם מודה שהיא ביקשה להשתחרר.

יהונתן: אין לי מושג על כל מה שאמרת.

יגאל: לזה התכוונתי.

ענבל הלל: זה לא משנה מבחינתנו, אנחנו ביקשנו לעצור את התהליך.

יהונתן: שלוש הדברים שאמרת, אני בכלל לא מודע אליהם. אני רק אומר שאני לא חושב שבמכתב שלך המשפטים האלה עזרו משהו לדבר הזה.

יגאל: זה לדעתך, לדעתי אנשים שגורמים לכאוס בתוך יישוב וגורמים לבן אדם לפגוע בצורה כל כך בוטה. אני בטוח שאם זה היה לכל אחד מכם שהיו לוקחים פוסטים ומספרים עליכם סיפורים, אף אחד מכם לא היה יושב בכזה נחת ועונה, יש לי מין תחושה שגם לא הייתם יושבים כמוה בצורה מכובדת ועונים. הייתם בועטים בכל מה שרק אפשר. וכן, אני נפגע בשבילה. אני נפגע בשבילה כי אני חושב שמה שעשו לה זה צלב. צלבו אותה על משהו שבכלל לא שלה. אני חושב שצלבו אותה על הורה 1 ו הורה 2, שבכלל לא היא. צלבו אותה אולי אפילו על תרומות של מד"א שזה גם לא היא.

יהונתן: מי צלב אותה על זה?

יגאל: לא יודע, תקרא את הפוסט, יש שמות, תגיד לי מי האנשים, אני יודע מי האנשים? אני לא בחבורת פוסטים הזאת. עוד משהו חברים?

ליאור: אני רוצה להגיד שלושה דברים שחשוב לי להגיד. אני אגיד אותם בכובע של חבר מליאה וגם בכובע הפרטי שלי. אני שומע פה במהלך גם הישיבה הזאת, אני חושב שיש מורכבות ואני אומר את זה בכללי, כן? אני לא נכנס אחד-אחד, לא שמות, לא זה. עלו פה בזה, מי שהבין בין השורות את המורכבות שיוצר שיח עם בעלי תפקידים ביישוב. אנשי מקצוע שמקבלים שכר אני מדבר, לא על מתנדבים. אני אישית חושב שמן הנכון יותר, אני לא אומר לא לדבר, כל אחד יעשה מה שהוא רוצה, איך שהוא רוצה, כמה שהוא רוצה. רק אני חושב שיותר נכון שאנשי ציבור כמו מליאה, ידברו את השיח יעזבו מול הורים, יש ועדי הורים לכל בית ספר, זה להעמיד מנהל בית ספר כזה או אחר, בקונפליקט איך הוא יישמע מול הרשות, מול המנהלים. הוא אומר משהו אחד, בפועל יש משהו אחר. זה יוצר פער לא נעים, לא מתאים לדעתי גם, אני לא הייתי רוצה שיעמידו אותי

לשכת ראש המועצה

בשום נקודה כזאת בעבודה שלי. יש לו את הדעות האישיות שלו ויש לו את תפיסת העולם המקצועית שלו ופה הוא עובד בשכר. ולכן אנחנו צריכים לשקול כל מילה שאנחנו פונים למישהו שעובד בשכר פה ביישוב, ויש לזה משמעות ענקית. זה יוצר גם מלא מלא דיס אינפורמציה. כי הוא אומר לך משהו אחד אוף דה רקורד, ואתה מתרגם את זה אחרת וזה יוצא החוצה ואתה אומר, והוא אומר. וזה חלק מהסיבות שמייצרים פה ומלבים פה את חילוקי הדעות כי באמת אחרי זה אתה תבוא, מישהו אחר ישאל אותך, הוא יגיד את הדברים אחרת כי לא יהיה לו נעים או משהו כזב, ולכן אני חושב שזה דורש הרבה לשקול את הדברים האלה מראש. הדבר השני שאני אומר וזה אני אומר לכם כליאור, בכובע הפרטי שלי. אני הייתי בפגישה עם אורית, אני חייב להגיד לכם שאני לא רוצה להזכיר שמות, אבל אני כבן אדם פרטי לא כמליאה, נכון שהייתי פה בכובע של ציבור, חינוך, אבל נורא התביישתי. היה לי קשה לשמוע בן אדם שצריך להסביר לי אם הוא עושה בר מצווה לבן ואם הוא עושה חתונה, אם אבא שלו היה רב, סבתא שלו בפולין, בריגה. זה לא מעניין אותי בכלל. אני חושב שאנחנו כציבור.

אלו שאלות ששאלו. יגאל:

שאלות שעלו. אני אומר שבסוף אתה רואה בן אדם יושב ומסביר לך את הקשר שלו ליהדות מקדמא דנן ואיך זה מתבטא היום ואני חושב שוב, כשאני מסתכל עלי כבן אדם וכבן אדם דתי, אנחנו הדתיים נורא נורא סולדים מזה שעושים לנו את זה. אתה אומר אתה צריך להוכיח את עצמך שאתה יהודי, לא יהודי, כן דתי, לא דתי?

אז למה לא עצרת את זה? שגיא:

גם אמרתי את זה. גם אמרתי את דעתי בתוך העניין הזה. ואתה רוצה, אני אוכיח לך אחרי זה באחד על אחד, אמרתי את דעתי גם בישיבה, אבל אני אומר כבן אדם פרטי מהשיח שזה יצר בציבור וזה עבר לזה מאוד מהר, החלק הפדגוגי המקצועי היה נורא קטן. הדיון האישי היה מאוד גדול, ואם אתה שואל אותי, זה נפל גם על הדיון האישי ולא על הדיון המקצועי, בכלל. זה אני אומר כבן אדם פרטי.

מי החליט על זה? שגיא:

הרב הלוי הוציא את המכתב שלו באחת עשרה בלילה. יגאל:

אבל הוא לא החליט, הרב הלוי לא מחליט. שגיא:

לא, הרב הלוי החליט, המנהלים אמרו לו: על פי החלטתך. והוא קיבל את ההחלטה שלו. יגאל:

הרב הלוי החליט להפסיק את ההתקשרות עם אורית? שגיא:

בשני בתי הספר הדתיים, כן. יגאל:

זו החלטה של יגאל. יהונתן:

אתה לא דובר אמת, יש מכתב מקדים שהוא הוציא, ובגלל שאני מכבד את הרב, יגאל:

לשכת ראש המועצה

הוצאתי מכתב גיבוי יחד איתו בבוקר ע"מ שלא ליצור עוד כאוס בתוך היישוב, כרגע מה שאנחנו מתקדמים במידה ולא נצליח למצוא אלטרנטיבה, אורית יחד עם מושיק.

משה ויינשטוק. אבנר:

משה ויינשטוק, ימשיכו לתת רק למשואה את המטריה כדי להכין אותה ל-1.9, לברקאי כרגע היא לא נכנסת, נמצא אלטרנטיבה או שירדו כל הכעסים ואולי היא תוכל גם להיכנס לברקאי. יגאל:

הדבר השלישי שרציתי להגיד ובזה אני מסכם, לפחות בחוויה שלי, בעבודה שלי מול אוהד, וברור לי שכל יום שאני קם בבוקר, שאין אדם שחף מטעויות. גם אוהד וגם אני וכל אחד פה לא חף מטעויות. וכולם טועים וכולם זה. אבל אני יכול להגיד שאני הולך בלב בטוח ובראש בטוח גם, בכל בוקר אני באמת מאמין שאוהד לצורך העניין, ועוד עובדים פה יקרים, קמים בבוקר ורוצים את טובת הילדים, וטובת היישוב וטובת פיתוח היישוב וצריך גם לעצור בשלבים מסוימים ולהגיד: תודה. אני יודע על השעות המטרופות שעובדים פה נותנים ימים ולילות. ליאור:

אנחנו אשמים בזה שהעיפו את אורית? ענבל הלל:

אני לא אמרתי את זה, אני אומר לכולנו, כולנו ראוי ונכון שנכיר ונעריך וננהל את השיח הזה ממקום של קודם כל תודה על ההשקעה, כי יש פה אנשים, אני רק השבוע תיאמתי סתם פגישה עם אוהד אני אומר, אנחנו עוברים לילה לילה והוא נמצא פה לילה לילה, יום יום בשעות לא שעות, בזום, בשעות פסיכיות על חשבון הזמן הפרטי שלו ועל חשבון המשפחה שלו וצריך להכיר את זה ולבוא ולצאת בכלל בשיח מהנקודה הזאת. ולא מהנקודה הזאת שנותנת הרגשה וכולנו חוטאים בה, שאולי מישהו מנסה לדפוק או להעלים או זה. אני לא חושב שזה עובד ככה, אני לא חושב שזה בריא לבן אדם לחיות בהרגשה שכל היום הוא רק צריך לפחד מי דופק אותו באיזה שהוא שלב, ואני אומר את זה לכולנו. בכוונה, אני לא מדבר על שמות, זה לא מעניין אותי שמות. אני אומר מה הדרך לדעתי שיותר נכונה לפעול ומאיזה מקום לצאת, אני מקווה שבאמת נצליח כולנו בסופו של דבר להביא לטובת הילדים שלנו וטובת היישוב בכלל את התוצאה הטובה ביותר. ליאור:

תודה רבה לכם על הזמן, תודה ולהתראות. יגאל:

***

מאיר ארונוביץ
מנכ"ל המועצה המקומית
קרני שומרון

מאיר ארונוביץ

מנכ"ל

יגאל: הישיבה ננעלה 23:19.

יגאל להב

ראש המועצה